

România liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

Anul XXI nr. 5748

6 pagini — 30 bani

Duminică 7 aprilie 1963

PORUMBUL — O MARE BOGĂȚIE

Dintre culturile cerealiere, porumbul ocupă în țara noastră primul loc, atât ca suprafață cult, cât și ca producție globală. Importanța care se acordă acestei culturi este pe deplin justificată. Ea se datorează capacității mari de producție pe care o are porumbul, precum și multiplelor sale întrebuințări în economia națională și în primul rând în creșterea animalelor.

Marea valoare a porumbului ca nutreț provine din faptul că el este foarte bogat în substanțe hrănitoare. Unele producții de 5.000 kg. de porumb boabe la hectar îi corespund 6.500 unități nutritive, față de 2.700 unități nutritive cât se obține în cazul cultivării aceluiași suprafețe cu ovăz. Ținând seama că pentru a obține 1 kg. de carne de porc sînt necesare 4 kg. de porumb boabe, înseamnă că recolta de pe un hectar — în condițiile arătate — asigură producerea unei cantități de 1.250 kg. de carne.

În afară de acestea, porumbul s-a dovedit și o plantă bună premergătoare pentru cultura grâului. Mai mult decât atât. Porumbul, în condițiile marii gospodării socialiste, înzestrată cu tehnica înaintată, poate fi cultivat mai mulți ani în șir după el însuși, ceea ce permite ca tot mai multe unități să se specializeze — cu rezultate economice superioare — în cultura porumbului.

An de an, unitățile agricole socialiste au extins suprafețele cultivate cu porumb și au obținut recolte sporite la hectar. De la 3.265.000 hectare cultivate în 1955 cu porumb s-a ajuns ca în 1962 să se cultive cca. 3.750.000 hectare, urmînd ca în acest an suprafața destinată acestei valoroase plante — cultivată sub formă de boabe, siloz și masă verde — să fie de cca. 4 milioane de hectare.

În gospodăriile colective, porumbul a luat o extindere tot mai mare. Numeroase unități acumulative o bogată experiență în cultura porumbului, aplicînd recomandările științei agricole — au reușit să obțină recolte sporite la hectar. Colectivitățile din Lenauleim, regiunea Banat — cu sprijinul mecnizatorilor de la S.M.T. — au scos anul trecut o producție medie de 5.317 kg. de porumb boabe la hectar; pe ogoarele gospodăriei colective din Negoiu, regiunea Oltenia, s-au realizat aproape 4.800 kg. la hectar, iar pe cele ale gospodăriilor colective din Doleș, regiunea Crișana, cite 5.200—5.316 kg. la hectar.

Colectivitățile din Șandra, regiunea Banat, au înregistrat în 1962 din valorificarea porumbului — pe bază de contract încheiat cu organizațiile comerciale de stat (în afară de cantitățile oprite pentru necesitățile sectorului zootehnic și pentru a împărți pentru zilele muncii) — un venit de 1.272.000 lei. Porumbul a fost

principalul furaj folosit în îngrășarea animalelor. Se cuvine menționat și faptul că gospodăria a prestat statului 43.000 kg. de carne, care au adus un câștig important. Asemenea rezultate bune s-au obținut și în numeroase alte unități.

În obținerea acestor succese, o deosebită însemnătate au avut și măsurile luate de partid și guvern pentru sporirea producției de porumb, puternicul sprijin acordat unităților pentru obținerea unor recolte bogate. Agricultură a fost înzestrată cu tractoare și mașini agricole, au crescut cantitățile de îngrășăminte chimice aplicate pe ogoare, s-au introdus hibridi de mare producție, s-a îmbunătățit structura culturilor, s-a asigurat prin redistribuirea cadrelor cu studii superioare agricole cite un specialist fiecărei gospodării colective. Este știut că unul din principalii factori care duc la obținerea de producții mari de porumb, este folosirea în cultură a celor mai valoroși hibridi dubli. Ca rezultat al unei colaborări rodnice între cercetătorii științifici și specialiștii din gospodăriile de stat, s-a creat posibilitatea să se însămînțeze cu hibridi dubli o suprafață mult mai mare în comparație cu 1961. Există toate condițiile ca în anul următor întreaga suprafață cultivată cu porumb să fie însămînțată cu sămînța dublu hibridă.

Rezultatele obținute de diferitele unități în cursul anului trecut arată limpede că există suficiente posibilități de a ridica producția de porumb boabe la hectar. Așa de pildă, gospodăria colectivă din Mîloșești, regiunea București, a acumulat o bună experiență în cultura porumbului. Anul trecut, colectivitățile de aici, în ciuda condițiilor puțin favorabile, au realizat aproape 4.000 kg. de boabe la hectar. În schimb, pe ogoarele gospodăriei colective din Grișiva, o unitate vecină, s-a obținut o recoltă mai mică cu 1.700 kg. la hectar. Colectivitățile din Măstăcani, regiunea Galați, au obținut cu 1.500 kg. de porumb boabe mai mult față de colectivitățile din Chirafitei, din comuna vecină. Asemenea diferențe în ceea ce privește producția la hectar se constată și din compararea rezultatelor obținute de gospodăriile colective din Dumbrava și Dirvari, regiunea Ploiești. În medie, gospodăriile colective din raionul Săveni, regiunea Suceava, au obținut cu 682 kg. de porumb boabe la hectar mai mult față de unitățile din raionul Botoșani.

Care este explicația acestor rezultate diferite? Răspunsul nu-i greu de găsit. Acolo unde s-au obținut producții medii mari la hectar, s-a acordat importanța cuvenită aplicării întregului complex de măsuri agro-tehnice: lucrările solului au fost executate la nivelul corespunzător, s-au extins în cultură hibridi dubli de porumb, s-au folosit cu pricepere îngrășămintele, s-a respectat epoca

optimă de semănat, s-a asigurat densitatea optimă a plantelor la hectar, s-au efectuat la timp și în bune condiții lucrările de întreținere. În unitățile care au obținut, în aceleași condiții pedo-climatice, producții medii la hectar mai mici, nu s-au respectat întocmai măsurile agrotehnice stabilite.

Peste puțin timp, îndată ce timpul se va încălzi, se va trece cu toate forțele la semănatul porumbului. Fără îndoială că data începerii semănatului se va stabili de fiecare inginer agronom din gospodărie în funcție de condițiile specifice locale. Se impune ca semănatul porumbului să fie terminat în fiecare unitate, în 6—10 zile. Experiențele efectuate de stațiunea experimentală Lovrin, regiunea Banat, au demonstrat că, în perioada însămînțărilor, fiecare zi pierdută atrage după sine o scădere a producției de 30—50 kg boabe la hectar și chiar mai mult.

Pentru ca viteza zilnică de lucru planificată la semănat să fie realizată și depășită este necesar ca în cîteva zile să fie terminate toate pregătirile. Conducerea S.M.T. vor trebui să verifice încă odată modul în care funcționează tractoarele și mașinile de semănat, să asigure din timp necesarul de discuri calibrate în funcție de caracteristicile semintelor repartizate. Inginerii și tehnicienii agronomi din unități vor face din nou proba de germinație a semintelor, produse în gospodărie, pentru a cunoaște cu precizie puterea de încolțire a semintelor din fiecare lot. Aceasta va da posibilitate să se

(Continuare în pag. a 2-a)

AZI VĂ INFORMĂM DESPRE:

MODELE NOI DE CONFECȚII

Fabrica „Arla model” din Capitală a contractat pentru primul semestru al acestui an 180 modele de confecții care au și intrat în producție de serie, o mare parte fiind livrate mașinilor. Este vorba de reușite confectionate pentru femei ca: pardesie, iaiocare, rochii din pîșel eic. avînd linia nouă a modei, un colorit variat predominînd culorile pastel. De asemenea, au fost produse și livrate comerțului confecții pentru copii: bluze de vinț impermeabile, rochiile din materiale adecvate vârstei copiilor.

CURS DE INSTRUIRE A INSTRUCȚORILOR FORMĂȚILOR ARTISTICE DE AMATORI

PITEȘTI (cosp. R.I.). — Timp de 12 zile a avut loc la Pitești un curs la care au participat 260 instructori ai formațiilor artistice de amatori din regiunea Argeș. Metodistii ai Casei regionale a creației populare, profesori de la școala populară de artă și actori ai Teatrului de stat din localitate au predat instructorilor lecții teoretice și practice de regie teatrală, dirijor, coregrafie etc.

De asemenea pentru o altă bună instruire a echipelor artistice, participanții la curs au pus în scenă piese de teatru, au redactat programe pentru echipele artistice de cântec și au învățat dansuri populare argesene.

INCĂLĂMÎNTE DE SEZON

ORADEA (cosp. R.I.). — Fabricile de încălăminte din Oradea au pus în fabricație numeroase modele noi, specifice sezonului de vară, ce urmează a fi livrate comerțului încă în cursul acestui trimestru. Așa, de exemplu, fabrica „Solidaritatea” a contractat cu organizațiile comerciale 61 modele de încălăminte care se

SE EXTINDE REȚEAUA CINEMATOGRAFICĂ

În regiunea Argeș anul acesta se vor înființa 80 de noi unități cinematografice; 20 au și fost deschise. S-a terminat cineatizarea raioanelor Muscel, Pitești, Drăgănești. În cursul acestui an se va termina cineatizarea tuturor raioanelor, din regiune iar unele comune mari vor beneficia de două cinematografe.

Fruntase pe regiune sînt unitățile cinematografice din raioanele R. Vilcea, Muscel, Slătina, Drăgănești, Horezu.

CUM VA FI VREMEA?

Pentru zilele de 8, 9 și 10 aprilie se anunță următorul timp probabil: Vreme relativ caldă, cu temperatură variabilă, temperatură noroasă. Vor cădea ploți locale, mai ales în sud-estul țării. Vînt slab pînă la puternic. Temperatura staționară. Minimele vor fi cuprinse între 0 grade și plus 10 grade, iar maximele între plus 10 grade și plus 20 grade.

CONSTRUCȚII NOI LA SATE

În acest an, prin grija statului popular raional, în comunele raionului Pitești vor

fi ridicate noi construcții. Astfel, în comuna Racovița, va fi începută construcția unei școli de 8 ani, iar în comunele Oarja și Budeasa, vor fi date în folosință la începutul anului școli vîltor două școli de 8 ani. Totodată, la Valea Ursului se termină construcția unei școli cu 4 clase, iar în comuna Moșioara se va mai ridica încă o sală de clasă. La unele din aceste construcții s-a turnat deja fundația, iar pentru toate s-a strîns varul necesar și s-a ars cărămida.

De curînd în comuna Algotă a fost dat în folosință un nou magazin de textile, colonială și un bufet.

AMENDAMENTE CALCAROASE PENTRU TERENURI ACIDE

HUNEDOARA (cosp. R.I.). Consiliul agricol regional Hunedoara a stabilit ca pe lîngă alte măsuri care se întreprind pentru fertilizarea solului să fie folosite anul acesta și mari cantități de amendamente calcaroase provenite de la fabrica de dolomită din Hunedoara. Pe baza planurilor întocmite s-au transportat și împreștiat pe unele terenuri ale gospodăriilor colective din raioanele Ilia, Hațeg, Alba și altele peste 3.000 de tone amendamente calcaroase.

În ultima săptămînă au continuat mai intens plantările de pomi care au fost executate pînă acum pe o suprafață de 8.000 ha. În unele regiuni a început și plantarea viței de vie. Au continuat de asemenea lucrările de îngrijire a viilor și livizelor. Concomitent cu aceste acțiuni au fost executate pe terenuri zvîntate lucrări de îngrijire a semănăturilor și ogoarelor de toamnă, arături de primăvară, fertilizarea terenurilor, îngrijirea pășunilor și finetelor naturale.

În anul acesta lucrările agricole de primăvară au început mai tîrziu datorită timpului rece și precipitațiilor căzute în toate regiunile. Există însă condiții pentru ca pregătirea terenului și semănatul să se facă la vreme și la un nivel agronomic corespunzător. Aceste condiții — mijloace mecanizate mai multe decît în anul trecut, ogoare

Casa căsătoriilor

Cîtesc o informație: la Statul popular al orașului Craiova s-a deschis Casa căsătoriilor. Și, adaugă informația, în limbajul ei plin de sobră economie, „sala ofierilor este mobilată și amenajată corespunzător”. Firește că acest „corespunzător” sugerează semnificația, dar este lipsit de grația și poezia cu care autoritățile craiovene și din cîte știm și altele înconjoară actul solemn al căsătoriei.

Căci informația în sine aduce o cuprinzătoare și vibrantă serie de asociații. Eu văd sala aceasta ca pe un arc de triumf deschis în pragul vieții, pe sub care sînt chemate mii și mii de perechi să păsească spre fericire în unire constructivă și consolidare a familiei. Văd sala în solemnitatea ei, care trebuie să sugereze răspunderea în fața legilor și a societății, înveselită tineretea de tot ceea ce planta sau floarea poate să aducă în prospețime și bună urare. Văd un colț de grădină aproape în jurul ofierului și simț o atmosferă sărbătorească — priceput drămuț din solemnitate și alegrețe cuprinzînd pe toți cei care au venit să asiste și întovărășesc pe tineri, și bănuiesc o mare bucurie și încredere în suferințele noilor căsătoriți.

Căci sala aceasta, prin ce aduce în prag de viață nouă, te leagă cu tot ce crește, împodobește și dă încredere în viață, astăzi, la noi în țară. Cîte din perechile care vor trece pe sub acest arc de triumf al dragostei și încrederii reciproce nu-și întem

mează căminul, chiar din prima zi, într-o casă nouă, într-una din acele multe case — harnice stupuri de oameni — care împodobesc astăzi largile perspective ale orașelor noastre fie la București, fie la Constanța, la Cluj, la Galați, la Iași, la Craiova? Acolo își vor începe noua viață în confort și în cele mai bune condiții de sporire și păstrare a ei, Acolo aerul proaspăt, soarele, bu-năstarea adusă de muncă vor întări generațiile care nu vor înțiriza să înmugurească în gungurit și bucuria copiilor ce vor veni.

Casa căsătoriilor trimite perechile pe care le-a unit spre un viitor tot mai bun, spre un cuprins tot mai larg, spre o tot mai victorioasă biruire a tot ce stă în calea vieții, care de toți se cere trăită în cel mai înalt grad, omeneste.

E o vorba veche la noi legată de o urare a vieții: „La mulți ani”. Nicăieri și niciodată ea nu s-a potrivit ca acum. Căci, într-adevăr, în prag de viață nouă, astăzi ea nu e numai o urare, ci o realizare. Viața a crescut, anii s-au înmulțit. Condițiile vieții de azi aduc sigur anii buni și tihniți ai părului cărunt și al bucuriei bunicilor. Acolo unde altădată urarea de ani buni era numai vorbă caldă a dragostei, astăzi este o afirmare aproape sigură. Viața a sporit și s-a împodobit cu adevăratele ei valori, viața ta, a lui, a lor, a tuturor, viața unui popor tînar, constructor.

Orizontul e larg și luminos din pragul Casei căsătoriilor.

Pe ogoarele patriei

Primele rezultate în semănatul culturilor

Pregătite temeinic și din vreme, unitățile agricole socialiste au folosit intens puținele zile de pînă acum favorabile executării lucrărilor agricole de primăvară.

Din datele primite de Consiliul Superior al Agriculturii de la comisiile agricole regionale, rezultă că pînă la 4 aprilie suprafețe mai mari au fost însămînțate în regiunile Dobrogea, Banat, București, Crișana și Oltenia. În Banat, bunăoară, sfecla de zahăr a fost semănată pe mai mult de 80 la sută din suprafața prevăzută, iar în Crișana pe aproape 70 la sută. De asemenea, mazărea a fost însămînțată în proporție de 80 la sută în Dobrogea, de peste 70 la sută în Banat și 57 la sută în Crișana.

În ultima săptămînă au continuat mai intens plantările de pomi care au fost executate pînă acum pe o suprafață de 8.000 ha. În unele regiuni a început și plantarea viței de vie. Au continuat de asemenea lucrările de îngrijire a viilor și livizelor. Concomitent cu aceste acțiuni au fost executate pe terenuri zvîntate lucrări de îngrijire a semănăturilor și ogoarelor de toamnă, arături de primăvară, fertilizarea terenurilor, îngrijirea pășunilor și finetelor naturale.

În anul acesta lucrările agricole de primăvară au început mai tîrziu datorită timpului rece și precipitațiilor căzute în toate regiunile. Există însă condiții pentru ca pregătirea terenului și semănatul să se facă la vreme și la un nivel agronomic corespunzător. Aceste condiții — mijloace mecanizate mai multe decît în anul trecut, ogoare

de toamnă efectuate pe cea mai mare parte din terenurile ce se seamănă în primăvară, asistență tehnică asigurată în toate unitățile agricole socialiste și măsurile organizatorice pentru pregătirea din vreme a campaniei agricole de primăvară — trebuie judicios folosite în vederea scurtării perioadei de însămînțare. Deoarece perioada de semănat a culturilor din prima epocă va coincide în mare măsură cu semănatul porumbului și a altor culturi din epoca a II-a este necesar să se folosească din plin zilele prielnice și mijloacele de lucru pentru ca lucrările să poată fi terminate la timp. Este necesar să se ia măsuri pentru ca arăturile și semănatul să se facă chiar pe porțiuni de tarlă unde terenul este mai zvîntat. Se recomandă în primul rînd urgentarea însămînțării mazărei, borceagului, trifolienilor, sfelei de zahăr, înului, cinpei, florilor-soarelui și cartofilor. Munca în unități trebuie astfel organizată încît paralel să se facă toate pregătirile pentru semănatul la vreme al porumbului și să se continue mai intens plantarea pomilor și viței de vie, semănatul legumelor în cîmp, precum și amenajarea terenurilor destinate culturii orezului.

În atenția consiliilor agricole regionale și raionale, a conducătorilor unităților agricole socialiste, trebuie să stea permanent grija pentru folosirea fiecărei zile bună de lucru și a tuturor mijloacelor existente în unități pentru grăbirea înăsămînțării și respectarea regulilor agrotehnice. (Agerpres)

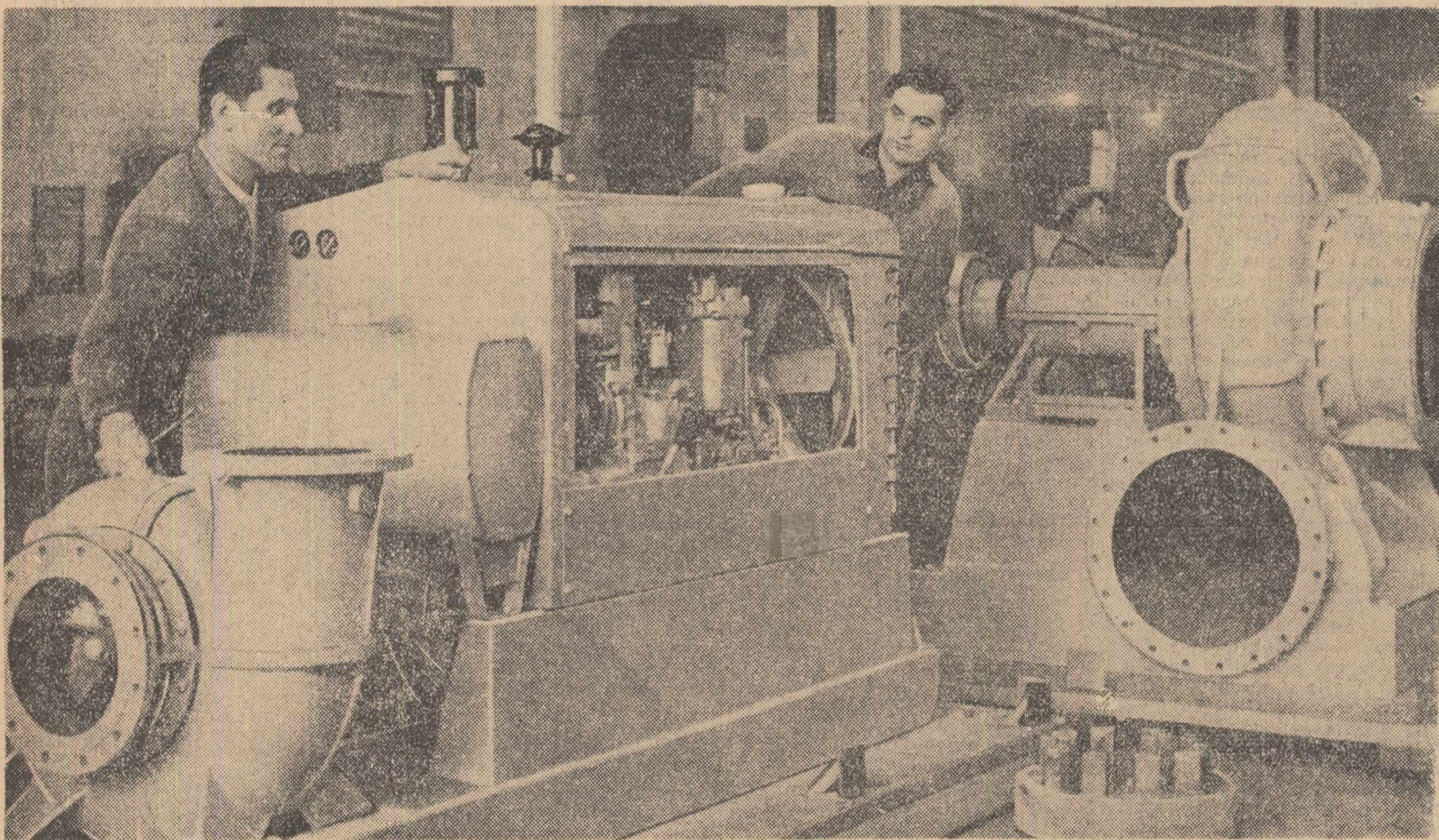
Mărirea capacităților de producție a unor termocentrale

În centralele electrice din apropierea unor mari orașe industriale sînt în montaj noi agregate energetice menite să contribuie la sporirea capacităților de producție.

La termocentrala Grozăvești au început lucrările de montaj a unui cazan de 420 tone abur pe oră și se fac pregătiri în vederea instalării unui turbogenerator de mare capacitate. Prin darea în exploatare a acestor agregate va spori cu mult capacitatea de abur necesară termofor-

cării noilor cartiere de locuințe ale Capitalei și de energie electrică. Un cazan de mare capacitate se află în curs de instalare și la termocentrala Paroșeni. Tot aici se pregătesc lucrările pentru montarea unui turbogenerator de mare capacitate și a încă unui cazan.

Lucrări asemănătoare se fac în prezent la termocentralele Brazi și la cele ale orașelor Timișoara, Arad și Reșița. (Agerpres).

Produsele uzinei de pompe din Capitală se bucură de o bună apreciere din partea unităților agricole socialiste, precum și în alte locuri unde sînt folosite. În clișeu: un aspect din secția a II-a montaj. În prim plan: muncitorii fruntași Gheorghe Lemnaru și Gheorghe Sterian verifică o pompă care se folosește la irigații.

Foto: MIHAI POPESCU

Hutulca

La început, singurele elemente documentare au fost o horă și-un cîntec. Cîntecului, ades

cîntat de Căndănu, cel cunoscut în toată Moldova, îi zice Hutulca. Hutulca, adică lemea hutulului. Harla arăta drumul spre miez-noaptea țării, unde era însemnată linia comunei Moldova-Sulița, loc de bastină al hutulicii. Cîntecul și comuna le-a unit nu alina îndemnul unor curiozități folclorice cit mai cu seamă dorința de a afla — și asta, departe, într-un sat de munte din părțile Cîmpului Moldovenesc — semnele înnoirii, mărturiile vii ale construcției socialiste.

Vreun cititor grăbit ar putea spune: „Știu! — și în Moldova-Sulița ai întîlnit, ca peste tot la noi în țară, școala nouă, cămin cultural, un dispensar poate, casă de naștere, cooperativă...”. Da — i-aș răspunde — le-am întîlnit. Dar oare dacă fiecare dintre noi are cap, doi ochi, un nas, o gură, are trup, picioare și miini, e un lemei să ne prîpîm zîcînd că apropierea într-o cunoaștere a omului de om e inutilă de vreme ce pasămile toți sîntem la fel? Așa îndrăznesc să cred că fiecare sat, și-n fiecare sat, liece școala, liece maternitatea, liece construcție — chiar și atunci cînd a fost îndălțată după un proiect tip — are o poveste a ei anume care începe pe fundalul comun al grijii pentru om și pentru ridicarea nivelului lui de viață, cu planuri și propuneri, continuă cu soluții și metode de lucru care re-liectă preocupare, gîndire originală. Însușire creatoare a tot ceea ce-i bun

de învățat din munca și experiența altora. Așa a fost și la Moldova-Sulița.

Povestea lui moș Cobiliță

Fiindcă comuna-i strănsic de răspîndită, oamenii au plînuit — și au avut dreptate — să construiască în satul din centrul unui dispensar, un staționar și-o casă de naștere. Au chibzuit asupra locului, și după multe discuții, cel mai nimerit li s-a părut locul unei mături, aproape sub pădure, la intrarea în sat. Locul avea însă proprietar: pe moș Cobiliță, om de mult trecut de 60 de ani. Cum era și firesc, au început tratativele cu proprietarul. Acesta o făcea tot una: nu și țărăni nu. Fără alte argumente, idără nici o explicație. Într-o zi, cînd mai să-și ia Ion Tomioagă, președintele statului, gîndul să-l convingă, moșul a scîlpait o vorbă: „dacă aș ști eu că voi face ceva ca lumea pe locul meu, vi l-aș da...”. Da așa, știu eu... Îndoială, o dată rostită, se cuvenea spulberată. Și cum alții mai convîngător decît prin tiple?

Pe lîngă loc bun pentru construcție, mai trebuiau și materiale. Ceva lemn era; dar piatră, nisip, de unde le ieși așa degrabă? Dar cei din Moldova-Sulița, cînd a fost să caute surse de materiale, n-au pregetat mult să rînduiască lucrările din inițiativa dispensarului și casei de naștere. Fără de această hotărîre a obștei (pentru un bătrîn ca moș Cobiliță, de-o dreptul de mirare), cine ce să zică? Bătrînul a avut totuși ceva de spus. L-a poțit la sine pe Ion Tomioagă și a rostit clar: „Eu nu mă pun contra. Ba sînt bucuros de locul ales. E bine chibzuit. Numai cînd începeți lucrarea, aveți grijă să-mi spuneți, să viu și eu”. Potrivit dorinței, a fost chemat „Știi de ce am venit? — a

întrebat moș Cobiliță. Să bat eu primul țărșu. Să fie într-un ceas bun și să se bucure de casa asta nouă și nepoții mei...”. Moșneagul a băut țărșu după voie, a înținat locul și, cînd construcția era la capîrti, a venit s-o cerceteze. A privit-o ca un bun gospodă, ce este, a cîntărit-o din ochi din toate părțile, apoi s-a dus la sat. Aici, zice: „Am văzut casa de naștere...”. Toți ascultau cu chip că moșneagul i-a găsit vreun bescug. Dar el nu: „Am văzut-o și-i bună. Socot numai că i-ar mai trebui o bucată de ogrădă...”. I scrie dumeata, acolo, Tomioagă, că eu mai dau zece arde de la mine. Că e frumos, apoi frumos să fie...”

Astăzi istoria donației lui moș Cobiliță. O informare statistică n-ar pomeni-o (și nici n-ar li menirea ei s-o lăcă), menționînd doar alt: la Moldova-Sulița e un dispensar, o casă de naștere și un staționar pentru copii, cuprinse toate într-o singură clădire, nouă, cu 18 încăperi. În această instituție sanitară sîntescă, lucrează un medic, o farmacistă, două surori medicale și o infirmieră. Din această informație decurg consecințele: asistență medicală mai bună, scăderea mortalității infantile s.a.m.d. Totul e perfect exact. Cred însă că întimplarea da construcții un dram de sulet, îi dă ceva din suletul nou al comunei, din consiliu oamenilor. De aceea existența ei nu trebuie socotită numai un rezultat, ci și o cheazăie pentru înălțările viitoare.

Cei ce dau exemplu

Moldova-Sulița, cum spuneam, e o comună foarte înînsă. Sînt cătune, cum îi Crahla, chiar la 20 de km. de

VIRGIL DÂNCULESCU

(Continuare în pag. 3-a)

PRIN CÎTEVA SPITALE DIN PLOIEȘTI

Acum câteva zile, într-o vizită la cîteva unități spitalicești din orașul Ploiești, am avut prilejul să constatăm, la fața locului, condițiile în care sînt îngrijii aici bolnavii spitalizați. Este un fapt știut că deservirea pacienților în perioada de spitalizare implică o atenție deosebită, atât din punct de vedere al asistenței medico-sanitare, cît și al asigurării acestor condiții de ordin gospodăresc, menite să contribuie și ele la crearea unei atmosfere favorabile grabnicei și deplinei lor însușiri.

În acest sens, o primă constatare este aceea că, la spitalele ploieștene, colecțiile de muncă depun o activitate asiduă, prin de păstare de unitate, pentru a-și ajuta pe cei suferinzi să-și refacă sănătatea. Aparatură modernă, cadre medicale cu o bună calificare, laboratoare bine utilitate, condiții bune de alimentație, toate sînt în evidență preocupate de continuă îmbunătățire a asistenței medico-sanitare, preocupare care merită pe drept cuvînt a fi subliniată.

În rîndurile de față, ne-am propus să ne ocupăm, în primul rînd, de felul cum sînt deservii cetățenii din clasa eiind a nu prezentat la serviciul de internări și apoi, în sala de consultații, unde au fost repartizați. Adică, tocmai de acele condiții care sînt în evidență felul cum sînt gospodărite unitățile spitalicești.

DE DIMINEAȚĂ, la serviciile de internări de la spitalele numărul 1 și numărul 2 sau la spitalul de dermatovenerologie, se remarcă o bună rînduială. Solicitanții, după ce au primit bonurile de ordine, se prezintă la consultații. Ceea ce creează un impediment, este faptul (bunăoară la spitalul numărul 1) că, pentru fiecare secție medicală, nu care vrei să-ți consulte (chirurgie, urologie, boli interne, oftalmologie etc.), trebuie să-ți dai bonul de la fiecare ghiseu în parte și, deci, să pierzi timp. Simplificarea sau unificarea ghisourilor, în sensul eliberării bonurilor pentru mai multe secții medicale, ar fi un avantaj unei mai rapide și multilaterale deserviri.

După ce pacientul, în funcție de boala sa, este repartizat la secțiile existente, a primit fișa de internare, urmează să fie condus în salon. Trebuie spus însă, că una din deficiențele constatate în timpul raidului nostru este aceea că, de cele mai multe ori, această regulă nu se respectă și, în consecință, bolnavul trebuie să se descurce singur în labirintul spitalului.

ORA PRINZULUI. Cum este preparată masa la spitalele ploieștene? Îndosebi, la cele două principale unități, spitalele numărul 1 și 2. O vizită la bucatăria este edificatoare. În afară de curățenia exemplară și de prezența atentă a dieteticienilor, se observă aici grija pentru asigurarea unei hrane cît mai consistente și mai variate pentru cei internați. Și nu o treabă de loc ușoară. Cerințele specifice ale fiecărei maladii necesită prepararea în bune condiții a unui mare număr de meniuri, sub controlul competent al cadrelor medicale. Din discuțiile cu

Atitudinea pe care o iau unele surori ale infirmierilor de la spitalele nr. 1 și nr. 2 cînd sînt solicitați de bolnavi

lor căre, în acea zi, urmează să termine spitalizarea. Dar de cele mai multe ori, așa cum am constat în ziua de 29 martie, la secția de chirurgie a spitalului numărul 2, această „soluție” improvizată nu corespunde realității.

Care este justificarea? S-ar părea de ordin contabil, deoarece numărul meniurilor se întocmește cu o zi înainte, făcîndu-se abstracție de întîmplările care, firesc, intervin a doua zi. O propunere judicioasă n s-a putut face făcută de tovarășul doctor A. Weismann, directorul spitalului numărul 2. Si anume: „Ar fi bine ca în ziua internării să avem asigurată posibilitatea contabilă, pînă la intrarea efectivă în tratament a bolnavului (cînd i se va prescrie masa adecvată), de a prepara meniuri hipozotice sau hipoclorurate”.

În orice caz, întîmîndu-ne și pe alte sesizări primite la redacție în legătură cu această problemă, soco-

tim că remediarea acestei stări de fapt trebuie să stea în atenția conducerii Ministerului Sănătății și Prevederilor Sociale pentru găsirea unor soluții cît mai potrivite.

OPINIA PACIENTULUI este indispensabilă și pentru îmbunătățirea activității spitalelor din Ploiești. Cu toate acestea, ea este adeseori neglijată. Numai așa se explică de ce la spitalul numărul 1 a fost, pîndută de luni de zile convida de sugestii, fără ca alta să ocupe locul vacant. Căci trebuie spus, cu toată comportarea unanim apreciată a majorității lucrătorilor din aceste unități, mai sînt cazuri cînd unele cadre — sora medicală Lucia Nicolae (spitalul numărul 1) sau infirmiera Vasilică Dîncă și Maria Stroescu (spitalul numărul 2) — nu au o atitudine atentă față de bolnavi, deși au mai fost sancționați pentru aceste abateri.

Cu toate bunele rezultate dobîndite pînă în prezent prin crearea unor noi secții (la spitalul numărul 2, modernele secții de balneo-fizioterapie și cardiologie; la spitalul numărul 1, mărirea capacității secțiilor de chirurgie și urologie; la maternitate, construirea a încă unui pavilion) se simte pregnant nevoia, tocmai datorită sporirii asistenței medico-sanitare, a unei mai atente preocupări pentru remediarea deficiențelor existente. Bîndoară, complexele alimentare și spălătorile de la spitalele nr. 1 și nr. 2 sînt insuficiente față de capacitatea de spitalizare a acestor importante unități; la spitalul de copii, laboratorul nu mai corespunde necesităților, iar la spitalul de boli contagioase, condițiile de profilaxie, prin compartimentarea și funcționarea saloanelor, au devenit improppii.

De asemenea, ar fi de dorit să se înființeze o secție de chirurgie unică pe oraș pentru intervenții urgente, eliminîndu-se în felul acesta plimbările mașinilor „Salvării” de la un spital la altul și concentrîndu-se activitatea într-un singur loc.

Cu sprijinul activ și mai larg al secției de sănătate și prevederi sociale a Statului popular românesc, spitalele ploieștene își vor putea îmbunătăți în mod continuu activitatea, remediînd totodată și deficiențele care mai persistă încă.

D. TABACU

În cadrul celor 23 de cercuri care funcționează la Casa de cultură a raionului „16 Februarie” își desfășoară activitatea peste 600 de oameni al muncii, studenți și elevi din raza raionului. În cișeu: echipa de dansuri populare a casei de cultură

Foto: AGERPRES

La o răsfare fie ea cît de sumară, a presei literare din ultimul timp, nu poți să nu reții nota dinamică, efervescentă, combativitate care caracterizează discuțiile consacrate fenomenului cultural-artistic. Indiferent dacă aceste discuții capătă caracterul unor debateri ample, purtate în mai multe publicații, într-un răspînd îndelungat, așa cum a fost și este discuția pe tema „critica și poezia” sau al afirmării de puncte de vedere care nu sînt create de necesitate preopiniilor, schimbul fructuos de păreri a devenit una din dominantele esențiale ale articolelor de critică și teorie literară. Se discută despre lirică, despre stilurile și tendințele prozei contemporane, despre „vizuina reșea mai simplă și eficientă pentru generalizarea în producție a metodelor agro tehnice avansate. Inginerii agronomi din unități sînt fie mai mult sprijiniți în organizarea loturilor demonstrative pentru cultura porumbului, sînt fie ceară ca tot ce s-a dovedit folositor în condițiile respective să fie aplicat pe întreaga suprafață cultivată în gospodărie.

Comitetele executive ale stațiilor populare, consiliile agricole, conducerea unităților, inginerii agronomi au obligația de a depune toate eforturile ca producția de porumb boabe la hectar să crească pe măsura posibilităților și a experienței care s-a acumulat în această direcție, astfel ca sarcinile privind asigurarea fondului central de produse al statului și furnizarea pentru sectorul creșterii animalelor a unor cantități tot mai mari de produse furajere să fie îndeplinite cu deplin succes.

Dar nemulțumirea celui care urmărește revistele literare — căci există și o nemulțumire despre care vi va vorbi în rîndurile de față — începe atunci cînd locul schimbului tovarășesc de păreri în spiritul principalității și al seriozității profesionale îi lasă dispușele mărunte, căutarea de „moduri în papură”, concluziile preconcepționale și sentimentele tendințioase. Este intristător să

constați că paginile săptămînalelor literare devin uneori „cîmpul de bătălie” al unor adversari care și în crucetăzări cu gravitate ridicolă niste săbii de lemn. Autorii ai unor articole pe multe coloane sau al notițelor anonime își irosește timpul, spiritul polemic, nu rareori ingeniozitatea răstălmăcînd pe un ton pomptoriu, suspensele colegilor de breșă, susțineați adesea de erori închipuite.

„Tribuna” de săptămîna trecută publică la „Carnetul scriitorului” (delimitare pe care sîntem îndemnați să o interpretăm în sensul că textul constituie crochiul unor susțineri mai ample pe care scriitorul în cauză urmează să le elaboreze cu timpul) o arăpă distribuită, semnată de Ion Rahoveanu, la adresa a două articole publicate în „Luceafărul”: „Influența folclorică și folclorizare” și „Critica restrictivă”. Citind primul articol la care se referă Ion Rahoveanu în cea mai mare parte a însemnărilor sale și căruia îi reproșează absența exemplelor semnificative în măsură să susțină afirmațiile făcute de el, am văzut că în conștientizarea acestor exemple îl irlă pe colaboratorul „Tribunei”, cîl fapt că nu au fost citate nume pe care autorul revistei cliene îl a-greează. Și pentru a repara prompt această „injustiție”, I. Rahoveanu propune în locul poezilor amintite de autorul articolului din „Lucea-

Agenda culturală

Copella, 11; Boia Codunov, 19.30; Opera și Balet, 8. R.P.R. — Mam-zello Nitouche, 10.30. În-timbre cu dragoste, 19.30; Opera, 19.30; Masina de scris, 10.

Siciliana, 15; Anchetă, 19.30; Național „I. L. Caragiale” (Sala Studio); Vizita bătrînei doamne, 10; Febr, 15; Poveste din Irkutsk, 19.30; Național „I. L. Caragiale” (Sala Comedia); Masina de scris, 19.30; Național „I. L. Caragiale” (Sala Palatului R.P.R.); Cezar și Cleopatra, 10; O singură viață, 19.30; „Lucia Sturdza Bulandra” (Sala din str. Șchitu Magureanu); Tache Iancu și Cadir, 19.30; „Lucia Sturdza Bulandra” (Sala Studio); Frații Kereșmăzov, 10; Vlaicu Voda, 15.30; Ciocirlia, 19.30; „C. I. Nottara” (Sala Magheru); Băieții vesei, 10.30; București, 16; Patru sub un acoperiș, 20; „C. I. Nottara” (Sala Studio); Băiaș bun dar cu lipsură, 10; Vechi de un parlament, 15; Maria se barbatul, 19.30; Muncitoresc, C.F.R., Mielul turbat, 20; Regional București; O fele de lună, 11; În fiecare seară de toamnă, 20; Tineretului (Sala C. Millo); Emil și deteștii, 10; Misterul cîmpei, 16; Tineretului (Sala din str. Dobrogeanu Chereia); Oculul pămîntului în treizeci de melodii, 20; „C. Tănase” (Sala din Cal. Victoriei 174); Ca la revistă, 20; „C. Tănase” (Sala Savoy); Recital de dansuri, versuri și cîntece populare evreiești, 11; Cei doi inși pălîniți (premieră), 20; Evreiesc de Stat; Mielul Muck, 11; „Tăndărică” (Sala Orlu); Căluțul ecuat, 11; „Tăndărică” (Sala din str. Academiei); A lo, aici e Stroe, 17 și 20.30; O.S.T.A. (Sala Dălie); Ani de prigoabe, 10.30; Spectacol Shakespeare, 20; Institutul de artă teatrală și cinematografică „I. L. Caragiale”; Balada patriei, 20; Ansamblul de cîntece și dansuri al C.C.S.; Spectacolul primăverii, 16 și 20; Cîrcul de Stat.

8.50: Gimnastică de inviorare la domiciliu; 9.00: Emisiunea pentru copii și tineretul școlar; Telemagazinul pionierilor „Pioniera” — sec. netă satirică de C. Teodori; Program artistic prezentat de Casa pionierilor din Comănești; Posta copilor, 10.30; Rețeta gospodine, 11.00; Emisiunea pentru sate, 11.30; Cîntă Maria Butacuș-Drago, Maria Ciobanu, Ion Bogza, Tudor Heica și o formație instrumentală condusă de Tudor Pană; 10.45: Filmul artistic: „Marile speranțe” — o producție a studiourilor engleze, după romanul cu același nume, de Charles Dickens, 21.50; Cîntă sextetul instrumental condus de Horia Popescu Solisti; Margareta Pălaru și Florin Doran. În încheiere: Buletin de știri.

Leonida Neamtu, un poet al primăverii, întîndu-se în această noaptea, un anotimp cît o vîrstă. O bucurie juvenilă fără mari tumulturi, fără explozii, dar continuă, oarecum recalcă și sobră, care învaluită totul în lumină și cîntec. Toamna e lină, plină de rod, jertfa eroilor nu apare sub aspectul ei crîncen, ci răsplătită de marile biruințe ale socialismului, împăcată în gloria ei postumă. Egalitatea tonului, a bucuriei sobre, ușor voalate, comportă, desigur, riscuri artistice și anume lipsa înalților incandescente a ciocirilor dramatice, ce, numai ele, duc la marea poezie. O constatare îmbucurătoare — pe care o facem nu numai în legătură cu Leonida Neamtu, ci și cu alți poeți tineri — este aceea că anumite teme, deservite de unii mai mult din afară, au fost în mare măsură asimilate, devenite expresie a propriei personalități. Mina, uzina, peisajul industrial, noile blocuri, și în genere realizările socialiste au fost integrate profund, colorate de același temperament, de aceeași combustie interioră. Aceasta, firește, în poeziile realizate, fiindcă esecurile — și aceasta este tocmai cauza nereușitei — dovedesc dimpotrivă o atitudine de distanțare, de necorespunță cu obiectul, ceea ce duce inevitabil la descriptivism, retorică și compoziție versificată.

Recentul volum al lui Leonida Neamtu conține multe poezii bune („În geam, frumusețea iarașii...”, „A venit...”, „Un măr în palma feței”, „Cînd seara trec...”, „Ecolul”, „Caze-mata”, „Desenez din memorie”, „În

În zilele de vacanță, teatrul „Tăndărică” a constituit unul din punctele de atracție pentru copiii din București. De multe ori, după spectacol ei se întîneau cu minutorii de păpuși, pe care li asaltau cu sumedenie de întrebări. Cîlșe u1 nostru vă prezintă un asemenea moment

Foto: S. STEINER

Leonida Neamtu: „OCHII” (versuri)

Bineînțeles că titlul unei cărți nu e totdeauna semnificativ și, în orice caz, nu constituie o cheie pentru înțelegerea volumului, dar în cazul de față acest titlu ne spune ceva, fiindcă poezia are o adevărată lăcomie de a cuprinde cît mai mult din realitate, o mare receptivitate la aspectele cele mai diverse ale vieții. Într-adevăr, poezia cîntă primăvara, pădurea, Bucureștiul, un combinat forestier, o fată cu umeri goi ce privește, pe faleză, Săvineștiul, pe Hamlet, pe cei ce citesc noaptea tîrziu, monumentul partizanilor, noile clădiri de pe fîrmașii mării, Maramureșul, oțelarii și minierii etc. Dintr-o asemenea enumerare — care, firește, nu e completă — se poate ușor deduce că poezia încearcă să cuprindă cu privirea cît mai mult, că titlul este expresia simbolică a dorinței de a-și integra cît mai mult din realitate. Există și poeți tineri pentru care o atare diversitate și o dispersiune, o incapacitate selectivă, însă Leonida Neamtu încearcă să dea acestor variate teme o unitate de ton.

Leonida Neamtu e un poet al primăverii, întîndu-se în această noaptea, un anotimp cît o vîrstă. O bucurie juvenilă fără mari tumulturi, fără explozii, dar continuă, oarecum recalcă și sobră, care învaluită totul în lumină și cîntec. Toamna e lină, plină de rod, jertfa eroilor nu apare sub aspectul ei crîncen, ci răsplătită de marile biruințe ale socialismului, împăcată în gloria ei postumă. Egalitatea tonului, a bucuriei sobre, ușor voalate, comportă, desigur, riscuri artistice și anume lipsa înalților incandescente a ciocirilor dramatice, ce, numai ele, duc la marea poezie. O constatare îmbucurătoare — pe care o facem nu numai în legătură cu Leonida Neamtu, ci și cu alți poeți tineri — este aceea că anumite teme, deservite de unii mai mult din afară, au fost în mare măsură asimilate, devenite expresie a propriei personalități. Mina, uzina, peisajul industrial, noile blocuri, și în genere realizările socialiste au fost integrate profund, colorate de același temperament, de aceeași combustie interioră. Aceasta, firește, în poeziile realizate, fiindcă esecurile — și aceasta este tocmai cauza nereușitei — dovedesc dimpotrivă o atitudine de distanțare, de necorespunță cu obiectul, ceea ce duce inevitabil la descriptivism, retorică și compoziție versificată.

Recentul volum al lui Leonida Neamtu conține multe poezii bune („În geam, frumusețea iarașii...”, „A venit...”, „Un măr în palma feței”, „Cînd seara trec...”, „Ecolul”, „Caze-mata”, „Desenez din memorie”, „În

geamul oțelăriei”, „La porțile cunoașterii” etc.), ca și unele poezii palide, limfatice, discursive. Poeziile bune se caracterizează printr-o atitudine de participare, printr-o integrare a obiectului în sfera emoțională. Leonida Neamtu este propriu-zis un liric, în sensul că nu exprimă atît stări afective, ci exprimă mai degrabă emoția pe care i-o produce un peisaj, o uzină, un bloc nou, pe scurt o realitate obiectivă. Firește că orice emoție este produsă de realitatea obiectivă, liricul se concentrează însă mai ales asupra sentimentelor sale generate de obiect, în timp ce alți poeți sînt atrași de obiectul însuși. La Leonida Neamtu, în poeziile reușite, există o comunicare discretă între obiect și subiect, un dialog fertil, astfel încît emoția poeziei învaluită, transfigurează obiectul.

„Orașul mării”, unul din poemetele cele mai izbutite, este o imagine de

ansamblu care reușește să sugereze, concentrat, avîntul constructiv și odihna reconfortantă, spațiile vaste și concretul cotidian. Un vînt solemn umflă pinzele poemului. Ca și „Orașul mării”, „Maramureșul vîntului” reușește să depășească simplul pastel convențional, să surprindă noul socialist altoit pe trunchiul viguros al tradiției populare.

„De departe vine ființa de aur” ar merita să fie citată în întregime pentru acel sentiment al timpului imemorial ce se învîntă armonios cu prezentul viu. Același alai al unui trecut de luptă cu senzația acută a prezentului socialist se manifestă și în alte două poeme ce merită a fi remarcate: „Văd cum timpul” și „Monumentul partizanilor”. Moartea eroilor comuniști este din plin răsplătită prin noua viață ce se ridică bruitor. Poemele amintite merită a fi lăudate pentru concentrarea și forța lor de sugestie, pentru gravitatea ideilor, pentru solemnitatea melancolică a versului.

Din păcate, dialogul poetului cu lumea face loc uneori unei retorici goale. Leonida Neamtu pare a compune (evident nu e și singurul!) versuri pe o anumite temă, spunînd generalități agrementate de cîte o comparație sau sucită poetică, adică face versificație și nu poezie. În „Ultimul curcubeu” sînt grațiozități minore, iar „Humulești” e mai degrabă o dedicație amabilă pe un album de domnișoară decît o evocare a marelui povestitor moldovean. „Cînd mă gîndesc...” dublează tema din „Monumentul partizanilor”,

dar ceea ce în ultima poezie era solemnitate înflorită, bucurie gravă, încredere profundă în forța comuniștilor, devine, în „Cînd mă gîndesc”, compoziție școlară cu naivități verborobale („Si cînd a fost să fien zori-acel / S-au dus dîșmînți crîmă de-a berbeleacul” pag. 33). Cu generalități sau convenții rimate, nu poate fi evocat nici Clujul, nici Bucureștiul: „Sub cerul iernii, strălucitor, / Sub florile primăverilor, / Altfel cîntece vechi de luptă, / Altfel cîntece noi de iubire...” pag. 63). Bucureștiul este un „mare vas amiral”, „un colos cu ochi tineri, cu fruntea bătrînă”, care cu o mină clădește și cu alta darîmă...! Tot compoziții versificate pe o temă sînt și „Privesc de pe catarg”, „Pourtă” ș.a., unde lipsa de idei a fost înlocuită de retorică și convențional. Nu e vorba de faptul comun tuturor că în fiecare volum există și cîteva poezii mai slabe decît medie cântă, ci de o decalaj net între poeziile bune și poeziile proaste.

Acest decalaj se manifestă de altfel, uneori, chiar în cadrul aceluiași poezii, versuri regretabile urmînd altora frumoase. Faptul e, deosebit de pregnant în „Ochi”, poem amplu care, prin mișcarea sa lirică, e o reușită a volumului. Aici, înfrîmînt stîrfe emoționale (seamnă mai ales cîntul cîntă) alături de altele banale, stridente, crispante (mai ales cîntul trei). Iată o imagine plastică, sugestivă: „Se clatină stejarul, ca un om beat / Dintr-un orizont / Într-altul”. După care aflăm că anii „se sparg ca baloanele de săpun”, ceea ce e crispant. Tînașul poet trebuie să fie foarte atent la decalajul calitativ ce dovedește o adevărată bifurcație a scriiturii său; nu e vorba numai de mai multă exigență, ci de o meditație asupra cauzelor ce au dus la acest decalaj, cauze dintre care am amintit aici cîteva. În ansamblu, noua carte a lui Leonida Neamtu marchează un cert progres față de volumul anterior, iar prin poeziile sale reușite îl înscrie printre tinerii poeți cei mai interesați.

PAUL GEORGESCU

Cartagina în flăcări: Patria, Lănterna cu amintiri: Republica, I. C. Fiume; Omul merge după soare: Magheru, Tineretului, Omul amfibiu: 8 Martie; Camelia: Olga Baneic; Cîinele sălbatic Dingoo: Drumul Serii; Cartouche: 30 Decembrie; Șapte dădace: A. Vlaicu, I. Pintilie; Mirajul: Cultural; Divorț Italian: C-tin David, G. Bacovia; Văcănă la mare: B. Delavrancea; Popoza, Libertăți, Infrățirea între popoare; Contele de Monte Cristo (ambele seri); rulează la M. Eminescu; Kasmir: Popular; Balada husarilor: Munca; T. Vladimirescu; Meyer la toate: Artia; Rîl și moartea: Plăcusa; Așa se fac cancelarii: Grivița, Floreasca; Festivalul Chaplin; V. Roaită; Baroul de Munchhausen: Unirea; Rebelul: G. Cîșbuc.

Muzeul de Istorie a Partidului Muncitoresc: Romina, Sps. Kiselef nr. 3. Deschis între orele 9—19. Muzeul de istorie a orașului București, B-dul 1548 nr. 2. Deschis între orele 11—20. Muzeul Marx, En-ciană la mure: B. Delavrancea; Sps. Kiselef nr. 3. Deschis între orele 9—19. Muzeul de artă al R. P. Romine, Calea Victoriei nr. 53. Deschis între orele 11—18. Muzeul de artă populară al R.P. Romine, Calea Victoriei nr. 107. Deschis între orele 11—20. Muzeul satului, Șoseaua Kiselef nr. 20. Deschis între orele 10—14 și 16—20. Duminică 10—12. Muzeul Romino-Rus, Strada Fundației nr. 4. Deschis între orele 9—13 și 16—19. Muzeul Th. Aman, Str. C. A. Rosetti nr. 6. Deschis între orele 10—13 și 16—20. Muzeul C. Medrea, Str. Cl. Budisteanu nr. 16. Deschis între orele 10—13 și 17—20. Muzeul Zambeacian, Str. Zambeacian nr. 21. Deschis între orele 10—16. Muzeul de istorie naturală G. Antipa, Șoseaua Kiselef nr. 1. Deschis între orele 10—19.

Muzeul de Istorie a Partidului Muncitoresc: Romina, Sps. Kiselef nr. 3. Deschis între orele 9—19. Muzeul de istorie a orașului București, B-dul 1548 nr. 2. Deschis între orele 11—20. Muzeul Marx, En-ciană la mure: B. Delavrancea; Sps. Kiselef nr. 3. Deschis între orele 9—19. Muzeul de artă al R. P. Romine, Calea Victoriei nr. 53. Deschis între orele 11—18. Muzeul de artă populară al R.P. Romine, Calea Victoriei nr. 107. Deschis între orele 11—20. Muzeul satului, Șoseaua Kiselef nr. 20. Deschis între orele 10—14 și 16—20. Duminică 10—12. Muzeul Romino-Rus, Strada Fundației nr. 4. Deschis între orele 9—13 și 16—19. Muzeul Th. Aman, Str. C. A. Rosetti nr. 6. Deschis între orele 10—13 și 16—20. Muzeul C. Medrea, Str. Cl. Budisteanu nr. 16. Deschis între orele 10—13 și 17—20. Muzeul Zambeacian, Str. Zambeacian nr. 21. Deschis între orele 10—16. Muzeul de istorie naturală G. Antipa, Șoseaua Kiselef nr. 1. Deschis între orele 10—19.

Muzeul de Istorie a Partidului Muncitoresc: Romina, Sps. Kiselef nr. 3. Deschis între orele 9—19. Muzeul de istorie a orașului București, B-dul 1548 nr. 2. Deschis între orele 11—20. Muzeul Marx, En-ciană la mure: B. Delavrancea; Sps. Kiselef nr. 3. Deschis între orele 9—19. Muzeul de artă al R. P. Romine, Calea Victoriei nr. 53. Deschis între orele 11—18. Muzeul de artă populară al R.P. Romine, Calea Victoriei nr. 107. Deschis între orele 11—20. Muzeul satului, Șoseaua Kiselef nr. 20. Deschis între orele 10—14 și 16—20. Duminică 10—12. Muzeul Romino-Rus, Strada Fundației nr. 4. Deschis între orele 9—13 și 16—19. Muzeul Th. Aman, Str. C. A. Rosetti nr. 6. Deschis între orele 10—13 și 16—20. Muzeul C. Medrea, Str. Cl. Budisteanu nr. 16. Deschis între orele 10—13 și 17—20. Muzeul Zambeacian, Str. Zambeacian nr. 21. Deschis între orele 10—16. Muzeul de istorie naturală G. Antipa, Șoseaua Kiselef nr. 1. Deschis între orele 10—19.

BORIS BUZIA

POLEMICĂ?

fărul” (Al. Andrițoiu, Nichita Stănescu, Corneliu Serban) propriile sale exemple. Dar, curios, acuzîndu-l pe autorul incriminat de „aprecieri arbitrate”, de concesi făcute tinerilor poeți, chipurile pe temeiul unei înțelegeri neprincipiale, Ion Rahoveanu nu găsește alte exemple decît cele pe care l le ofera revista la care publică: un „valoros și original poem” al lui Miron Scorobel, niste poezii ale lui Irimie Negoiță publicate în „Tribuna” și versurile Constante Buzea, apărute... tot în „Tribuna”. După cum se vede, aprecierile lui Ion Rahoveanu, judecînd chiar numai după această frapantă unilateralitate, sînt ele înșile „arbitrate”, în măsură să întîrească dăunătorul „spirit de grup” împotriva căruia sîntem datori să luptăm cu toată hotărîrea.

O polemică desfășurată la un nivel incompatibil cu tinuta presei noastre și cu preocupările majore ale opiniei publice literare și ale cîntorilor îndeești, s-a purtat de curînd între „Contemporanul” și „Luceafărul”, în legătură cu articolele „Pe marginea poeziei tinerilor din Contemporanul”. În focul polemicii” preopinții n-au ezitat să facă divagatii penibile, menite să insinueze cu totul inoportun, preocupările personale ale presupușilor autori („Contemporanul” bunăoară, vorbește despre „implicația estetică” de factură... sportivă” a „tovarășului de la Luceafărul”).

Nu sînt rare cazurile cînd polemica deschisă, desfășurată în articole de felul celor citate mai sus, este secundată de note meschine, care, în încurcarea șablonilor de lemn, despre care vorbeam, apar ca niște viespi, deosebite de cele adevărate doar prin aceea că combatanții pot să le „dirijeze” unui împotriva altora.

De pildă, o notă apărută în „Luceafărul” din 16 martie acuză revista „Contemporanul” de agramatism, dînd drept exemplu o explicație la un desen publicat la 19 ianuarie 1962 adică în urmă cu mai bine de un an. Înfrîmînd această notă este îndemnat să pui la îndoială definiția dată recent de Eugen Barbu „Luceafărului”: o revistă tină — „cea mai tinără publicație românească”, „bătăioasă” (sic!), frumos paginată... bine intenționată”. Hoteărît, autorul notei la care m-am referit a „trădat” tineretea revistei, dîndu-și în vileag deprinderi de arhivist la pense, obișnuit să scoțiească prin hîrtogae în căutare de „curiozități picanter”.

Nu mai poate fi vorba în asemenea cazuri de o polemică purtată sub semnul afirmării pasionate a tot ceea ce este valoros și merită sprijin și promovare, ci de răfălii care folosind o expresie culeasă tot din articolele citate mai înainte nu este „de prestigiu” revistelor respective, reflectînd o atitudine „străină modului în care se poartă polemica în presa noastră”.

Cititorii scriu României libere

OAMENI HARNICI

Mă aflu în biroul contabilului Dumitru Tiu, la colectiva „7 Noiembrie” din comuna Sisești — Tr. Severin. Îmi aștept să se întoarcă. După cite am aflat, e plecat pe la grajduri, dar trebuie să sosească dintr-o clipă într-alta. Iată-l. Se apropie, ștergându-și din mers picăturile de ploaie ce-i și roiesc de-a lungul timpelor argintii. Deschide larg ușa și după ce-mi dă binele se așează alături.

— Am spus eu că trebuie să cumpărăm camionul... De cite muncă nu ne-ar fi scutit — își spune cu voce tare gândurile. Nu mai departe, transportul gunoierului.

— Și ai cîrat mult? — 600 de tone. Dar tot mai trebuie. Ne-am hotărât doar să scoatem de pe fiecare hectar cultivat cu porumb peste 3000 de kilograme de boabe.

Discuția noastră e

întreruptă de apariția unui bărbat de statură potrivită, cu figura serioasă, aproape posacă. La ultimele cuvinte ale contabilului, fața i se zîmbet larg, binevoitor. E președintele colectivei — Ion Bivolaru.

Mă pune la curent cu o serie de alte planuri ale colectivității lor ce au fost înfăptuite sau vor fi în viitorul cel mai apropiat. Așa am aflat că membrii gospodăriei colective din Sisești și-au mărît în acest an cu încă 14 hectare suprafața cultivată cu legume; că în cele două sere construite de curind legumele semănate au și răsărit; că sectorul acesta s-a dovedit deosebit de bănos anul trecut, iar pentru acest an s-a prevăzută să se scoată de la legumele și zarzavaturile produse un venit de peste

400.000 lei. Și cite nu au plănit să-și cumpere colectivității!

S-a lăsat seara. Oamenii se întorc de la cîmp... Au lucrat la semănarea culturilor din prima epocă — zilele acestea le vor termina de pus în pămînt... Paralel cu aceasta, execută — după sfatul inginerului — lucrările de îngrijire la semănăturile de toamnă.

— Pînă acum — mă informează tovarășul Tiu — au grăpat aproape 200 de hectare cultivate cu grîu. Și de aici ne-am produs — scoatem producții bune. Așa că autocamionul...

— Este ca și luat — completează un colectiv.

...Căci oamenii din părțile Siseștilor s-au obișnuit să-și îndeplinească planurile.

NICOLAE C. MARIN
activist cultural

ÎNTÎMPLĂRI?

Cu puțin timp în urmă, m-am întâlnit, în Cîmpulung-Muscel cu un vechi prieten. Nu ne văzusem de multă vreme, așa că am stat îndelung de vorbă, povestindu-ne fel de fel de întâmplări din viață. După vreo oră de tăfăsuială, am nîmicul meu imi spuse:

— Dacă n-ai nimic împotriva, vino mîine după amiază la mine în sărbătoarea zilei de naștere.

Primeam cu plăcere invitația, și-l întreb unde stă.

— Unde stau?... în Pescăreasa, la blocul burlacilor. Te dai jos din autobuz în fața trustului minier. Acolo, oricine îți poate indica blocul nostru...

A doua zi, cu un buchet de flori într-o mînă, iar în cealaltă cu un carton cu prăjituri, cobor din autobuz în stația indicată. Un cetățean îmi arată la vreo trei sute de metri o clădire nouă, cu un etaj: Acolo-i blocul nelamitelor.

Merg cîteva minute și iată-mă în fața casei. În preajma ei, patru copii își făceau de lucru cu niște ambarcațiuni de hîrtie. Dau să-i ocolesc, cînd, deodată, unul dintre ei mă întreabă:

— Nene, matală ești marinar?...?

— Păi, dacă nu ești, poate că știi să înoti?

Privesc cu nedumerire spre interlocutorul meu de o schioapă. Copilul ride, înveselit probabil de umirea mea. Și după ce făcu un semn cu cotul una din tovarășii săi de joacă, continuă: „O să vezi matală singur, nene”.

Plec mai departe. Cînd sîntu în holul clădirii, văd că prin ușa deschisă se revărsă un torrent imens de pantofoi, imi suflă pantofoii și, curajos, păsesc prin apa ce se revărsa. Prin întinerul ce domnea în hol (între timp se înserase), dau cu greu peste comutatorul electric. Îl învîrt o dată, de două ori, de trei ori (a patra oară mi-a rămas rozeta comutatorului în mînă). Degeaba, nici o lumină nu apără în întinerul ce creștea cu fiecare minut. Urc anevoie scările spre etajul I. Aici, la lumina unui băț de chibrit găsesc camera pe care o căutam. Nu mai este cazul să vă descriu bucuria prietenului cînd a dat cu ochii de mine și nici curiozitatea

celorlalți invitați cînd mi-au văzut înfățișarea. Pe cînd căutam să-mi îndrept cit de cit ținuta, le povestesc pătania.

— De toate acestea eu sînt vinovatul, mărturisesc amfizionul. Trebuia să-și spun că pe scări și în hol nu sînt securi...

— Dar cu apa, cum rămîne — și iau vorba.

— Cu apa?... simplu, curge doar atunci cînd nu-i oprită de la ucină din Cîmpulung Sînt sparte țevile.

Petrecerea a durat. Spre miezul nopții, cînd ne-am hotărît să plecăm, sărbătoritul ne-a sfătuit să plecăm pe rînd.

— De ce?... l-a întrebat unul dintre invitați.

— Pentru că n-am decît o singură lanternă și două perechi de cîmpe pescărești.

La despărțire, mi-am exprimat nedumerirea.

— Bine dragă, cum stați voi în condițiile astea? De ce nu arătați situația la I.G.O. Cîmpulung?

— Păcă numai o dată am sesizat I.G.O., cînd din cauza gerului de astă-iarnă, s-au spart toate conductele de apă, că prin holuri și scări s-au defectat instalațiile electrice, că femeile de serviciu ale blocului (salariate tot de I.G.O. Cîmpulung) nu-și fac datoria?... Poate că n-ai sesizat în scris.

Tovarășii Nicolae Onea, Dumitru Paltin și alți salariați ai întreprinderii miniere Cîmpulung au făcut, e drept, sesizări verbale. Dar eu, Constantin Grigorescu, și alți vreo zece la număr am făcut sesizări scrise. Răspunsul a fost același: „Aveți puținică răbdare. Vom trimite un specialist la fața locului pentru a întocmi devizul lucrărilor”.

De atunci a trecut mai bine de o lună și n-a venit nimeni.

H. M. MAHU

FOILETON

P. S. Sfătuim conducerea I.G.O. Cîmpulung (în cazul cînd totuși se va decide să însărcineze pe unul din specialiștii săi cu întocmirea devizului deviz de reparații) să nu-l trimită la vremea înserării și nici atunci cînd apa nu-i oprită de la ucină. Nu de alta, dar omul n-o să vrea să intre în casă.

P. S. Sfătuim conducerea I.G.O. Cîmpulung (în cazul cînd totuși se va decide să însărcineze pe unul din specialiștii săi cu întocmirea devizului deviz de reparații) să nu-l trimită la vremea înserării și nici atunci cînd apa nu-i oprită de la ucină. Nu de alta, dar omul n-o să vrea să intre în casă.

au de departe. Parchetul e mecanizat. Două fierăstrăie mecanice, minuite de motoristii Dumitru Cotici și Ion Teșcan, asigură în întregime doborîtul și sectionatul, un funicular „Minicru” trage la rampă lemnul. Exploatarea se face din vîrf spre poale, iar lemnul se scoate în trunchiuri lungi și în catarge... Lupta se dă pentru valorificarea judicioasă a masei lemnoase. Arborii se taie din imediata apropiere a pămîntului și sînt utilizați la maximum: de la lemnul pentru derulaj și gater pînă la lemnul de foc.

Procentul de lemn de lucru a crescut anul acesta față de anul trecut cu 3,2 la sută. În primul trimestru forestierii de la Paltenu au trimis fabricii de cherestea Nehoiu peste 1.800 mc de lemn de lucru. E o realizare însemnată, la obținerea căreia a contribuit și maistrul de exploatare Nicolae Chirică, și brigada condusă de Ion Năntănilă și încărcătorii Dumitru Toader și Moise Copăcel și funicularistul Constantin Rusen. Fără eforturile lor, toate aceste realizări n-ar fi fost posibile.

GEORGE BĂICULESCU
tehnician

la oameni tocmai acolo, „la cioață”. Prima impresie dispare repede însă. Ușii de ca atunci cînd îl vezi la treabă, cînd îl vezi urmărind cu atenție ca din lemnul exploatat să se scoată mai mult lemn de lucru sau cînd stă de vorbă cu oamenii.

Arborele doborât e un fag gros. Lingă el, fasonatorul Stoica Copăcel se pregătește să-l facă „loaleta”.

— E bun de ceva? îl întreabă Nicolae Chirică.

— Pentru foc, răspunde Copăcel. Numai pentru foc! Alteceva nimic.

Nicolae Chirică privește și el cu atenție arborele. Apoi închinînd puțin ochii, îl întreabă interlocutorul:

— Și de ce zici că-i bun doar de foc?

— Nu vezi? Are prea mult roșu... și început de putregai... — Ei, lasă-l! făcu maistrul. Nu vezi că roșul și putregaiul nu întrec o treime din circumferință? Merg la gater...

Și din buștenul pe care Copăcel îl hărăzise focului, a ieșit o piesă bună pentru gater, chiar dacă era de categoria a doua.

Miroase a benzină arsă de la fierăstrăie, iar zumzetul lor se

Într-un parchet forestier

Coborît parcă din inima muntelui, cablul funicularului Minicru spintecă văzduhul, trecînd apoi spre rampă peste apele zgomoase ale Bîscii Mici. E o dimensiune mohorâtă, rece. Peste culmile munților, peste fagul gros, dezgoliți, cade o lapoviță deasă, sîcitoare... Cînd a plecat de acasă, cu noaptea-n cap, Nicolae Chirică se temea că nu cumva vremea urîtă să pună capăt lucrului. Se înșelase însă. În stația funicularului, mecanicul Constantin Rusen treabăluia la motor, oamenii din brigada condusă de Ion Năntănilă, cu pelerinele de ploaie pe umeri, urcau în parchet, iar încărcătorii de la funicular pregătiseră primul transport.

Motorul funicularului duduie. Deasupra vîrului, prin lapoviță, apare prima încălțătură de bușteni.

— Bravo, băieți! spune Nicolae Chirică. Vremea-i urîtă, dar treaba merge...

Apoi, urcă și el în parchet. Comunistul Nicolae Chirică, maistrul la exploatarea Paltenu din cadrul întreprinderii forestiere Nehoiu, e un om masiv, greoi. Văzîndu-l prima dată, nu crezi că omul acesta ar putea lucra într-o exploatare forestieră, că urcă sprinten muntele și poate ajunge

la oameni tocmai acolo, „la cioață”. Prima impresie dispare repede însă. Ușii de ca atunci cînd îl vezi la treabă, cînd îl vezi urmărind cu atenție ca din lemnul exploatat să se scoată mai mult lemn de lucru sau cînd stă de vorbă cu oamenii.

Arborele doborât e un fag gros. Lingă el, fasonatorul Stoica Copăcel se pregătește să-l facă „loaleta”.

— E bun de ceva? îl întreabă Nicolae Chirică.

— Pentru foc, răspunde Copăcel. Numai pentru foc! Alteceva nimic.

Nicolae Chirică privește și el cu atenție arborele. Apoi închinînd puțin ochii, îl întreabă interlocutorul:

— Și de ce zici că-i bun doar de foc?

— Nu vezi? Are prea mult roșu... și început de putregai... — Ei, lasă-l! făcu maistrul. Nu vezi că roșul și putregaiul nu întrec o treime din circumferință? Merg la gater...

Și din buștenul pe care Copăcel îl hărăzise focului, a ieșit o piesă bună pentru gater, chiar dacă era de categoria a doua.

Miroase a benzină arsă de la fierăstrăie, iar zumzetul lor se

CE E NOU LA MĂGURA CODLEI

La întreprinderea de industrializare a lemnului din Codlea, marea majoritate a sortimentelor de mobilă fabricate anul acesta sînt noi. Acest fapt arată preocuparea colectivului întreprinderii de a îmbunătăți necontenit calitatea produselor fabricate, ținînd seama în această privință de cererile cumpărătorilor. Într-adevăr, noile produse au fost contractate cu comerțul pe baza propunerilor făcute de cetățeni, care au vizitat expozițiile de prezentare a tipurilor de mobilă.

Care sînt deci noutățile prezentate de IPROFIL-Măgura Codlei, intrate în acest an în producție de serie? În locul camerei „Măgura”, s-a trecut la fabricarea garniturii „Tomis”, superioară calitativ, formată din 10 piese. Mai aspectuoasă și mai utilă,

bucătăria „Ileana” a luat locul celei tip Sibiu. Una dintre cele mai reușite garnituri de mobilă fabricate aici este cea denumită „P.A.L.-Complex”, cameră de zi formată din 13 piese. Pînă în prezent, s-au și livrat 300 de garnituri de acest tip, care au primit bune aprecieri. De asemenea, camera de tineret de tip „Ghiocelul” este un alt produs nou al întreprinderii.

La aceste tipuri de mobilă, se folosește o seamă de produse noi, printre care plăci buroase pentru tapisarea canapelelor și fotoliilor, arcuri plate, furnire estetice din nuc și mahon, plăci aglomerate îmbordurate cu folioase și altele.

În cliseu: În magazia de produse finite a fabricii, muncitorii Ioan Ilea și Florica Drăghici împachetează piesele unei noi garnituri de tip „P.A.L.-Complex”.

Huțulea

(Urmare din pag. 1-a)

satul central, cîtune pitte în munte, chiar sub codrul de brad. Dar și-n aceste cîtune, îndepărtate, trăiesc și muncesc oameni și aici se nasc copii care se joacă și învață. Cu ani în urmă, cînd cei din Moldova-Sulița plecau la Cîmpulung cu carul, călare sau pe jos, la drum de ceasuri și ceasuri (îară să mai punem la socoteală poporul de la hanul lui Lehadin din Botus, unde gologanii, și-așa puțin, se scuturau pe samahonci) și nu foloseau ca astăzi autobuzul (sînt a doua două curse pe zi), cînd stîlînga de carte era rară și traiul oamenilor era altul, nu se gîndeau nimeni la o școală — tocmai unde! — la Cruhla, cîlîm care are, colo, o mînă de case și acestea risipite la un kilometru una de alta. Dar vremurile s-au schimbat și iată că oamenii se gîndesc. Douăzeci de kilometri de drum nu-l lucru de glumă nici cînd e soare și-i cald, dar mîine iarna cînd îl toarnă cel cosă. Așa se face că de la Cruhla a pornit propunerea: să facem o școală pentru copiii de-aici! Părea greu, dar cei din cîlîm s-au arătat foarte hotărîți și dornici s-o împlinască. Adunarea obștei a aprobat lucrarea și ea a început. Au sprîjnit-o toți oamenii. Ba, o brigadă forestieră, pe care o alcătuiau bărbai din cîlîm, a venit și a lucrat frumos, organizat. Nu s-au risipit nici timp, nici materiale. În trunchiul treburilor, ca întotdeauna se aflau îndosebi doi oameni: Mihai Ciuculean și Constantin Mehno, bărbai cu mult prestigiu în fața cetățenilor. Cînd lucrarea a fost gata, a fost repartizată aici (și ea a acceptat bucurăsoasă) învățătoarea Fevronia Ghibiciu, o femeie în vîrstă, cu pregătire, care muncește cu tragere de inimă.

Cine merge la Moldova-Sulița și urcă pînă la Cruhla vede școala, înțelege ce înseamnă ea pentru procesul de școlarizare și nu poate avea decît cuvinte de prețuire pentru rivna

oamenilor. La sînt, poate primi asigurări că această realizare nu-i lucru izolat. Cei din Cruhla, deși-s puțin la număr, sînt totdeauna prezenți la viața comunei. Nu-s niciodată de o parte.

Într-între timp, tovarășul Alexu Rebeciuc, secretarul organizației de bază a P.M.R. din cîlîm, cîlîi membri de partid sînt în cîlîm. Mihai Ciuculean, Ion Tomoioga, președintele statului, cînd îl întreb cîți deputați sînt în cîlîm, îmi răspunde la fel: „unul, Constantin Mehno”. Sînt cei doi oameni despre care am auzit vorbindu-se cu respect. Sînt cei doi alături în fruntea celor 27 de familii din acest cîlîm: un comunist și-un deputat.

Istoria școlii din Cruhla — o școală mică, o școală oarecare dintr-un cîlîm aflat sub pădure — are semnele calității mai adînci decît li poate acorda, în mod firesc, adîmnea încă a unei unități școlare celor multe din raion, din regiune și din țară.

Cîntec din bătrîni

Pe vremuri, spun cei mai bătrîni, o petrecere strasică era mersul la lită. Punea omul pe lită patru case și cu ei la Rădăuți în piață. Îi vindea, bea bine două zile și-apoi se întorcea acasă mai sărac de cum plecase. Mare străduință nu era, că samahonci vindeau și cei vreo cinci crîsmari din sat, dar lită era lită și petrecerea — petrecere. Așa era pe atunci cînd omul se hrănea numai cu mămăliga, cartofi și lapte acru, de alte cele bucurîndu-se doar la sărbători ori la vreo boală grea, cînd se cuvenea împălinite dorințele cele din urmă.

Din vremurile acelea, greu să-ți dai seama ce a rămas. La Moldova-Sulița, majoritatea bărbaiților lucrează la pădure; sporesc rodnicia pășunilor și-a vitelor. Laptele e contractat de fabrica de lapte prai „Rarău”. Și la pădure și din creșterea vitelor, se câștigă frumos. Despre asta nu-i nevoie de multe statistici: îi vezi pe cei care coboară încărcăți de cumpărături de la oraș, vezi apoi magazinul cooperativel, vezi portul oamenilor, ascultă pîierile lor despre lume, despre viață. Margareta Voroseniuc îmi vorbea, de pildă, despre excursiile pe care le-au făcut consădenii ei: una la București (unde lumea a admirat strasic bunule hătuțelor țigănilor cu dihor), alta la Dolina și la Sinaia. Eufrosina Jecalo, o femeie dintr-o buclă, vorbea de lîlca ei, elevă la școala pedagogică din Sighet (o așteaptă viitoare învățătoare în sat). Ion Tomoioga, președintele statului, e preocupat de sistematizarea centrului comunei, unde s-a ridicat (în acest an urmează să fie înălțată) o construcție masivă cu etaj, menită să slujească de internat pentru copiii din cîlunete îndepărtate. Preocupat e, de asemenea, de cîmînul care urmează să se ridice în sat, la Benea.

La școala cîmînului cultural, unde miroase tare a colonie, a mielului de la buni, și-n lîm, unde stau bărbaiții a lătat acru, am aflat încă o preocupare: cea de suporteri a formațiilor culturale de cîntec și de dans. La cîmîn, se disputa lăza intercomunală a celui de-al VII-lea concurs muzical-coregrafic al formațiilor artistice de a-

matori. Erau echipe — și suporteri — de la Izvoarele Sucevei, Breaza și Moldova-Sulița. Un loc special în interesul spectatorilor îl aveau vechile dansuri huțule, pe care le juca o formație de „bătrîni” din Moldova-Sulița. Interesante erau și dansurile și portul. Bărbaiții aveau berbeveci roșii, purpuri, o bundă lungă pînă spre genunchi, cam cum is părăsilele la modă, pălării împodobite cu pene, la sold strajie de piele sau niște polobocole de lemn (butelcule) din care cîndva — așa rezultă din dans — se cîntea rachiu. În mînă, fiecare bărbat purta o toporișcă de alamă, cu coada lungă cît un baston. Cei mai mulți jucau (întîm în dinți) lulele mari cît o cană — temei de a admira dansura celor ce le purtau. Femeile aveau catrințe lungi, pînă la călcie, cămăși cu arnici, bunde cu dihor, capul înfășurat în tulpine colorate strîns după gît și peste gură. Dansul era ușor, cu pași luți și mărunchi. Bărbaiții pesticulau, strigau voioșește, păstrîndu-se semeți și drepti din spele ca în jocurile oșenești. Femeile lîngă ei, mîldioase și discrete, accentuau contrastul între robustețea și grație. Dansuri vechi!

Tovarășul Alexu Rebeciuc (pînă acum cîțiva ani — „înaînte de s-a operat”, cum precizează — dansator ei însuși cu toate că are bălți pe mușchi, 63 de ani) îmi spune că se mai făcă greș la dans. „Oamenii uită, le mai amestecă, că acum sînt atît de cîntec și jocuri... Unu-mă mai frumos ca altul... Și omul trage la ce-i nou...”. Ceea ce nu-i împiedică de fel pe cei din Moldova-Sulița să-i aplaude pe dansatorii seniori, să privească strajie, lulele, butelculele și toporiștele păstrate din bătrîni și să aplaude — cum am făcut și noi — „huțulea”.

Va urma

Dacă la început a fost un cîntec, o hartă și dorința de a ajunge la baștină huțulea, la plecare am putut, după destulă sedere la Moldova-Sulița, să număr cele ce-aur îmi fost de văz. De pildă, secția gospodăriei de stat de la Lucina, unde cresc vaci de soi și unde-i creșcătoare de cai huțule, mărunchi de stat, cu gîlul gros, capul niț și mersul lute, apoi secția forestieră, apoi pădurea cu vinat de sol, cantonul zootehnic de la Obcioara, casa de vinătoare, izvoarele Moldovei la Vîrtul Plăului, apele de munte bogate în păstrăvi și lipani, stîlca „Gîndu”, unde crește, ca și pe Rarău, podoaba de argint a muntelui, floarea de colț. Ar mai fi fost de mers și de văzut lumea lemnului care îngrîșește de dispensar, a celor care fac hănuțele pentru copiii din staționar; desigur că și cercurile de cîntec ar fi prezentat interes și cite și mai cite. Un lung itinerar (foarte lung dacă mai adăugăm lucrările care încep de cum dă primăvara) mi-a fost întocmit; un itinerar căruia am trebuit să-i spun desigur: pe curînd pe curînd, cînd potrivit planurilor pe care oamenii și le fac, călătorind în naopie pe valea Moldovei, am să adăugăm constelații care răsar în beză și care aici se numesc, pămînteste, Prisca Dornei, Vama, Molid, încă una, nouă: Moldova-Sulița.

VIRGIL BĂNCULESCU

În raionul Slatina, numărul școlilor crește de la un an la altul. Numai în ultimii 6 ani, au fost construite 25 de școli noi, cu 101 săli de clasă, iar numărul cadrelor didactice a ajuns la sfîrșitul anului 1962 la 756 față de 357 cite erau în anul 1948. În cliseu: noua școală medie din comuna Polcoava, raionul Slatina, construită în ultimii ani.

Foto text: V. NEGESCU
activist de partid

Comparații grăitoare

Viața culturală a raionului Beiuș a cunoscut, în anii noștri, o dezvoltare înfloritoare. Cîtrele pe care le avem la îndemînă ne dau posibilitatea stabilirii unor comparații grăitoare. De la numai două, cite existau în 1947, numărul cîminelor culturale a ajuns azi la 135. La acestea se adăugă cele trei palate culturale, din orașele Nucet, Dr. Petru Groza și Vasodă, palate care sînt adevărate locuri de cultură. La sale s-au construit 59 de cîmine culturale noi, printre care cele din comunele: Simbăta, Cosdeni, Vălenii de Pomezeu, Urvis, Căhești, Chișcău, Meziad, Roșia. Pe scenele cîminelor culturale prezintă reușite programe artistice 3600 de artiști amatori. Într-un singur an, formațiile artistice de amatori au dat 2752 de spectacole, care au fost urmărite de peste 300.000 de spectatori.

Porînd tot de la două, azi numărul bibliotecilor din raion e de 155. În decursul unui an numai biblioteca raională a înscris 25.190 de cititori care nu împrumutau 218.022 de cărți. În total, bibliotecile posedă un fond de 150.000 de volume, care nîjung pînă-n cele mai îndepărtate cîtune.

Cele 31 cinematografe (în 1947 erau doar 2) atrau mereu mulți spectatori, dornici să vadă filme cit mai interesante, instructive și distractive. În ridicarea nivelului cultural al oamenilor muncii, o contribuție însemnată și-o dă și radioul în prezent existînd în raion 21 de localități radiocitate. Pentru asigurarea unei baze materiale femeile culturale la sale, statul aloacă fonduri importante. Căminele culturale din raion au fost dotate în ultima vreme cu patru televizoare, 17 aparate de radio, 4 magnetofone, cu instrumente muzicale, mobilier și cu alte materiale necesare desfășurării în bune condiții a activității culturale.

IOAN CHIRIA
secretarul comitetului raional pentru cultură și artă

În casele oamenilor din satul Bădălești, regiunea Argeș s-au făcut instalațiile electrice din 1961, dar și astăzi așteptăm să se facă racordajul de lumină. (IGHEORGHE MANDA)

— Într-un an și-și tras cablul pe distanță de 500 m? — Da, și de doi ani așteptăm să se facă racordajul la o distanță de 5 m...

Cititorii pun punctul pe i

La radio, duminică la aceeași oră (14.30) sînt programate emisiuni distractive: „Interpret de muzică ușoară” programul I și „Satira și umorul” programul II. (C. GHEORGHE)

— Ce emisiune ai ascultat, tată și umorul sau interpret de muzică ușoară? — Nici una: am stricat butonul învîrtind cînd la programul I cînd la programul II.

La hotelul din Adjud, regiunea Bacău, de la 15 martie nu se mai face foc în camere, deși temperatura se menține scăzută. (CIUMAȘU LOGHIN).

Fără cuvinte

De patru luni, bat degeaba drumul de 8 km. din comuna Grumezești pînă la atelierul de reparații radio din Tg. Neamț, unde am depus spre reparație aparate de radio „Miorita”. (CONSTANTIN VORNICU)

Săteanul: — De patru luni bat drumul... — Măstăru: — Tot le-ai obișnuit cu deumurile, rezezi-te pînă la „Electronica” la București, poate zăsești acolo piese de schimb... — Desce de GH. CHIRIAC

Noul în construcții

PLĂCI MULTICOLORE

Biroul șefului de secție seamăna cu o expoziție. Pe mese, pe cele două etajere din spate și chiar pe parchet, sînt înșirate zeci, sute de plăci de faianță în diferite culori. Ing. Maria Crisan, unul din tehnologii Combinatului chimic de la Tîrnăveni, ne explică, referindu-se la mica expoziție improvizată, cum vor arăta peste puțin timp produsele secției de plăci de faianță.

Desigur că nu se va renunța la fabricarea plăcilor albe. Paralel, se vor produce și faianțe de felurite culori, începînd de la diversele nuanțe ale albastrului, care se potrivește foarte bine bucătărilor, și pînă la verdele, galbenul și negrul profund. Aici, avem mostre din fiecare nuanță pe care o vom produce. Constructorii vor decide care dintre ele va avea o pondere mai mare în producția noastră. Căci, în curînd, se va trece de la încercările de laborator la producția în serie mare a plăcilor multicolore.

În zădar încerci să ghicești pentru care culoare vor opta constructorii. În mozaicul de culori din încăperea, toate plăcile ți se par la fel de frumoase. O clipă, privești stăruie asupra albastrului azuriu, dar verdele

deschis și galbenul te îmbie să le admiți claritatea culorii. Este greu să te hotărăști. Să-ți lășăm totuși pe constructorii s-o facă.

De la alb la... alb

Trecerea la fabricarea plăcilor colorate de faianță a fost precedată de o etapă importantă în munca faianțarilor din Tîrnăveni: asigurarea unui grad superior al culorii albe. Căci albul nu era întotdeauna la fel. La început, plăcile de faianță erau de un alb indolent, alb care avea multe din caracteristicile bejului. Au fost necesare zeci de experiențe de laborator pînă să se găsească rețeta cea mai bună care să ducă la albitarea albului. Tîrnăveni laboranți Ion Stan a făcut de nenumărate ori încercări cu diferite cantități și sorturi de materie primă. Fiecare încercare reușită din laborator era transpusă apoi în procesul de producție. Cei mai buni muncitori, începînd cu cei de la moara de măcinare și pînă la cei de la glazurarea plăcilor vegheau la reușita experienței. Pe întreaga filieră a fabricației, muncitorii deosebiți ca Maria Popu, Iuliu Moca, Teodor Moldovanu, Maria Velian, Maria Chelza și Farfirie Vescan urmăreau lotul de probă. De fiecare dată, rezultatele erau mai bune. Și dacă la început, pentru a obține un grad de alb corespunzător era necesară o combinație de materie primă din țară cu cea din import, începînd din anul acesta plăcile de faianță sînt făcute în exclusivitate din material românesc. Paralel cu calitatea, a sporit și volumul producției. Azi, la secția de faianță a Combinatului chimic din Tîrnăveni, se produc zilnic plăcile necesare pentru băile și bucătăriile a peste 50 de apartamente.

Furnizorii și beneficiarii

Desigur că nu s-ar putea vorbi de realizări în acest domeniu fără a pomeni de contribuția furnizorilor de materie primă. Delegații secției de faianță au fost de multe ori la Aghi-

res, de unde li se livrează caolinul. În convorbire cu cei de la exploatarea minieră, s-a discutat despre calitățile pe care trebuie să le aibă caolinul pentru plăci, elaborîndu-se rețete de fabricație bazate pe proprietățile materiei prime. Astfel, a fost posibil ca într-un termen relativ scurt să se realizeze un pas înainte în ceea ce privește caolinul de Aghires. Și angajații sosește acum de la Sîncuș cu mai puțin sterilitate. Sortarea suplimentară care se face la Tîrnăveni are darul să evite eventualele cazuri de depășire a conținutului de fier în argilă. La rîndul său, laboratorul păzește cu strînsnicie ca argila care are un conținut de fier mai mare de 2 la sută să nu intre la fabricarea plăcilor.

Un sprijin însemnat la îmbunătățirea calității produselor a primit colectivul secției de faianță și de la beneficiarii săi, constructorii de pe șantiere. Ei au venit pe două căi. În primul rînd, prin vizitele făcute de constructorii în fabrică, pentru a explica exact care le sînt cerințele. În al doilea rînd, prin solicitarea unor cantități sporite de plăci de calitate I, ceea ce a determinat colectivul secției de faianță să aplice cele mai pozitive măsuri tehnico-organizatorice. Și rezultatele n-au întârziat să se arate. În primele două luni ale acestui an, colectivul secției a realizat peste sarcina de plan plăci cu care se pot faianța aproape 300 de bucătării. În același timp, procentul plăcilor de calitate I a ajuns, în luna februarie, la 70 la sută față de 64 cît a fost anul trecut.

„În curînd, plăci multicolore”. Cîteva cuvinte rostite de ing. Maria Crisan. Dar pînă să le poată rosti, colectivul secției de faianță de la Combinatul chimic din Tîrnăveni l-au trebuit multe strădăni și încercări, timp în care secția s-a specializat în producerea plăcilor albe, creînd totodată condițiile trecerii la fabricația plăcilor colorate.

ANTON DROST

Așteptări...

Foto: Dr. I. PASCARU

Și-a făcut datoria

Vasile Iftimoia, Dan Manolache și ceilalți, împreună cu Ion Radu, șeful lor de echipă, au depins să înțeleagă nu de prea mulți ani limbajul aparatelor, al întregului proces de presiuni și temperaturi din instalații.

Într-o după-amiază, de serviciu era în schimb echipa lui Ion Radu. Urmăreau cu atenție pe pasivul de comandă a celei aparatură. La un moment dat, au băgat de seamă că acestea indicau date în afara limitelor obișnuite. Oamenii au schimbat scurte priviri între ei, suficient ca să se înțeleagă că vor trebui verificate rapid conductele principale. Intr-adevăr, una din ele se supra-

călzise, lucru nepermis. În asemenea situații, știau ce au de făcut. Însușirea meseriei i-a ajutat să intervină la timp. Ventilele au fost închise. Interventia lor în timp nu poate fi măsurată în minute. Au acționat în fracțiuni de secundă, așa cum le-a dictat conștiința.

A doua zi, la stația de radio-amplificare a Uzinei de fire sintetice din Săvinești se aducea la cunoștința întregului colectiv faptul petrecut cu o zi în urmă. Printre altele, se spunea: „...La atelierul Fosgen, din cauza unei reacții secundare, pe conductă de gaz s-a tot posibilitatea de clănzări unei avarii. Datorită priceperii, inițiativelor și devotamentului învinsilor Nicolae Pătrășcoveanu, Ion Radu, șef de echipă, Vasile Iftimoia și Dan Manolache, operatori chimisti, instalația a fost salvată”.

Demaină, am avut prilejul să-l cunoaștem pe acesti oameni. Erau prezentați la locurile lor de muncă, atenți la înregistrările aparatelor pe care nu numai că le citeau, dar parcă le și ascultau.

— Ați trecut acum cîteva zile, printr-un moment de tensiune, nu-i așa, tovarășe Radu?

— Nu ne-am făcut datoria.

Un răspuns laconic, dar în care se putea înțelege modestie, dragoste pentru meserie și uzina lor, abnegație — trăsături ale conștiinței noi, socialiste.

ELENA PAVELESCU

Foto: ELEANA POPESCU

Pregătiri de sezon în stațiunile balneo-climaterice

Unde mergem în concediu, la mare sau la munte? Iată o întrebare care ne preocupă cînd avem în față perspectiva apropiată a „vacanței”. Alegerea nu e tocmai lesnicioasă. S-au creat condiții ca anul sute și sute de mii de oameni ai muncii să-și petreacă zilele de odihnă în locurile cele mai pitorești. Ce pregătiri se fac în stațiunile balneo-climaterice pentru sezonul de vară, cînd afluența e maximă?

Pe litoral

Pe faleza de la Eforie-sud sînt în curs de execuție încă două case de odihnă cu un total de 560 de locuri. Clădirile au cîte 4 nivele și sînt compuse din garsoniere cu cîte două paturi fiecare. Cele două blocuri sînt amplasate într-o zonă degajată, cu spații verzi, ceea ce oferă privirii un orizont larg. Pentru a folosi cît mai

bine aceste caracteristici, proiectanții a orientat fațadele spre mare și a prevăzut detalii care avantajează pe vizitatorii oaspeți: ferestre largi și loggii, de unde se poate contempla în voie peisajul.

În vecinătatea celor două case de odihnă care sînt situate în continuarea celor construite anul trecut pe faleza se află în curs de execuție o cantină-restaurant modernă cu 750 de locuri pe serie. Ea va deservi întregul grup al caselor de odihnă amplasat aici. Atîc cele două case de odihnă menționate cît și cantina restaurant urmează să fie gata pînă la începutul sezonului caldului. Tot pînă atunci vor fi date în folosință o seamă de unități comerciale. În toate stațiunile litorale, vor fi deschise noi chioscuri pentru răcoirile. Ele vor fi confecționate din material plastic. La Eforie-sud va fi terminat un punct comercial complex pentru răcoirile, articole de tutungerie și legume-fructe. De asemenea, în această stațiune se amenajează, în localul cazinoului, un bar de noapte cu 200 de locuri. În ceea ce privește Mamaia, aici va fi extins spațiul restaurantelor „Albatros”, „Modern” și „Pelican-Ovidiu”.

În curînd vor fi începute pe litoral și cîteva obiective cu o durată de execuție mai mare. La Mangalia, se construiește o cofetărie-briserie cu terasă, avînd 200 de locuri. O cofetărie se construiește și la Techirghiol. Ea va avea pe lîngă terasă și o grădină. Ambele unități sînt executate în mare parte din materiale plastice. La Eforie-sud, la plaja Capul Turcului, se va amenaja un restaurant-grădină cu 600 de locuri. La Eforie-sud va mai intra în lucru un complex comercial în care se include și un restaurant cu autoservire.

În stațiunile de la munte

Pregătiri în scopul îmbunătățirii cazării și deservirii oamenilor muncii se efectuează și în celelalte stațiuni din țară. Au și început operațiunile de curățenie și întreținere a vilelor și cantinelor. Concomitent, se efectuează și o serie de lucrări capitale. Contravaloarea acestora din urmă se va ridica la suma de 10 000 000 lei. Bunăoară, vor fi complet reamenajate cabanele Peștera și

Padina din Bucegi. În ambele se amenajează și restaurante. Pentru că a venit vorba de cabane, e momentul să amintim despre una dintre surprizele ce așteaptă pe turiști: hotelul — cabană „Negoiul” din Munții Făgăraș. El e amplasat pe versantul nordic al masivului, pe piciorul Muntelui Șerboia. La altitudinea de 1546 metri, acolo unde se afla fosta cabană „Negoiul”. Acest hotel-cabană este o construcție modernă din lemn și piatră și dispune de o terasă largă. Numărul locurilor va fi de 146. Camerele sînt cu 2 și 3 paturi. Acest obiectiv va fi terminat în trimestrul II — 1963. O altă nouă bază turistică va fi cabana ce se va construi la Tușnad lîngă lacul Sfînta Ana.

Îmbunătățirea condițiilor de tratament

În stațiuni, se execută și numeroase lucrări privind deservirea pe linie medicală și îmbunătățirea condițiilor igienico-sanitare. Astfel, la Eforie-nord se efectuează în prezent extinderea pavilionului băilor reci de pe malul Techirghiolului. Capacitatea pavilionului se va dubla. La Tușnad, se reamenajează pavilionul de băi calde în vederea măririi posibilităților de tratament și asigurării funcționării băilor în tot timpul anului. La Govora, se aduc îmbunătățiri instalațiilor serviciului medical-balnear, iar la Olănești, Izvorul nr. 24, una din principalele surse de apă minerală ale stațiunii, este în curs de recaptare, în scopul sporirii debitului. Operațiunile necesare se vor încheia în trimestrul II a.c.

În mai multe stațiuni se fac lucrări de ameliorare a alimentării cu apă și de canalizare. Pe litoral, continuă instalarea conductelor pentru alimentarea cu apă potabilă și a fost dată în folosință o stație de pompe și instalațiile anexă de producere a energiei electrice. La Predeal, la băile Victoria — „9 Mai” și „1 Mai” — se va efectua montarea conductelor de canalizare.

De la an la an, stațiunile balneo-climaterice oferă condiții tot mai bune de găzduire. Este o expresie a grijii partidului și statului nostru față de oamenii muncii care vin aici la odihnă sau la tratament.

BAZA MATERIALĂ A EREDITĂȚII

Problema bazei materiale a eredității este complicată. În primul rînd, pentru că s-a observat de multă vreme că ereditatea nu este o însușire absolut stabilă, că ea suferă mici modificări chiar de la o generație la alta și, cu atât mai mult, de-a lungul nenumăratelor generații care se succed. Istoria dezvoltării omului are o durată de circa 600.000 de ani. La început, înfățișarea sa prezenta multe trăsături comune cu cele ale maimuțelor, dar apoi, pe măsură ce condițiile de mediu s-au schimbat, pe măsură ce a învățat să trăiască și să muncească în comun, ea s-a îndepărtat tot mai mult de cea a maimuței, ereditatea modificîndu-se în aceeași măsură. Dacă presupunem că în tot acest timp mediu de viață a fost de 20 de ani (ceea ce nu este a exagerare, date fiind grelele condiții de viață ale oamenilor-maimuțe și ale oamenilor primitivi), putem socoti că au trecut 30.000 de generații pînă cînd a avut loc transformarea maimuței în om. Așadar, factorii de mediu acționează lent asupra materialului ereditar.

Există însă unii factori sub a căror influență se produc schimbări rapide. În rîndul acestora, amintim radiațiile ionizante, mai cu seamă razele X și razele gamma, apoi razele corpusculare care se găsesc în mare cantitate în Cosmos, la distanțe de 1000 pînă la 100.000 km. de pămînt. Radiațiile ionizante provoacă, în general, schimbări dăunătoare ale eredității.

O altă dificultate în găsirea bazei materiale a eredității este determinată de faptul că ereditatea nu

fixează rigid un anumit fel de reacție a organismului la condițiile mediului, ci lasă deschise largi posibilități de adaptare la mediu prin flexibilitatea și plasticitatea normei de reacție. Datorită acestei plasticități, forma și funcțiunile corpului nostru se pot adapta — în anumite limite — la schimbările de mediu. Iată, așadar, un mare număr de factori care au complicități și îngreunat mult sarcina de a găsi baza materială a eredității. De altfel, un sediu unic al eredității nici nu a fost găsit. Aceasta, precizăm, nu constă în vreun organ sau vreo celulă, nici măcar într-o anumită substanță chimică, ci într-un sir de procese, de acțiuni, executate succesiv de anumite substanțe tot mai bine cunoscute, al căror rezultat final este tocmai ceea ce numim ereditate.

După cum am văzut, ereditatea ține viața — cel puțin pentru un timp oarecare — în anumite tipare. Pentru a înțelege cum se petrece acest lucru, trebuie să cunoaștem manifestările vieții în general, precum și mijloacele prin care acestea se realizează. Cum se realizează manifestările diferite ale vieții, ca respirația, digestia, mișcarea, activitatea nervoasă, într-un corp viu? Mijlocul unic prin care acestea se realizează, îl constituie albuminele.

Engels definește viața ca modul de existență a albuminelor. După scopul pe care-l servesc, albuminele sînt diferite. Mai mult, albuminele diferă de la o persoană la alta și de

la o specie animală la alta. Dacă injectăm unui animal o albumină străină, în organismul său se desfășoară fenomene care uneori se pot solda cu moartea. Din cauza acestei specificități a albuminelor, animalele nu suportă grele de organe străine, eliminîndu-le. Totuși, indivizii aceleiași specii, deosebirile sînt cu mult mai mici decît între indivizi aparținînd unor specii diferite.

Cum se explică specificitatea albuminelor care constituie un semn distinctiv între specii și chiar între indivizii aceleiași specii?

Pentru înțelegerea acestei probleme, este necesară adăugirea cunoașterii structurii lor. Prin anumite mijloace (cum este fierberea îndelungată cu sodă diluată), albuminele se desfac în corpuri mult mai simple numite aminoacizi. Dacă cercetăm însă din punct de vedere calitativ aminoacizii care compun albuminele, constătim că toate albuminele sînt alcătuite din aceiași 25 de aminoacizi! Și, spunînd aceasta, nu ne referim numai la albuminele animale, ci și la cele din lumea vegetală.

Așa atînd lucrurile, cum se explică însușirile diferite ale albuminelor? Ele se explică prin aceea că, pe de o parte, proporțiile diferitelor aminoacizi diferă după albumina în cauză. Pe de altă parte, succesiunea aminoacizilor — în lanțul lung care alcătuiește albumina — este diferită de la o albumină la alta. De tu'e ori, o mică schimbare în această succesiune schimbă radical însușirile albuminei.

În legătură cu unele albumine cu lanțuri mai scurte, am ajuns să cunoaștem nu numai aminoacizii care le compun, dar și ordinea în care acestea se succed în moleculă. Astfel, materia colorantă a singurii (hemoglobina) este o albumină alcătuită din două lanțuri mai mici, desemnate convențional — primul cu litera grecească alfa, cel de-al doilea cu beta sau gamma. Numai în singele embrionului există hemoglobina roșie din țesutul muscular, în prelungirea a lanțului alfa cu gamma. În hemoglobina adultului, lanțul alfa este legat de lanțul beta.

Se cunoște oarecari detalii despre lanțul beta al hemoglobinei normale: al șaselea aminoacid din acest lanț este așa-numitul acid glutaric. Există însă hemoglobine anormale, în care locul acidului glutaric (deci, un singur aminoacid schimbat) este luat de alt aminoacid, numit valină. Așa se întîmplă într-o boală, răspîndită mai ales în bazinul Mării Mediterane și care se înfățișează uneori și la noi, numită talasemie. Simptomul principal al acestei boli este anemia, globulele roșii ale singelui fiind deformate (cu aspectul de seceră). Iată așadar că o mică schimbare în succesiunea aminoacizilor poate modifica adînc însușirile albuminelor.

Se pune acum întrebarea: ce anume garantează această succesiune strictă a aminoacizilor în molecula de albumină și, mai ales, cum se asigură transmiterea ei ereditară?

Tocmai aceasta este problema care a fost rezolvată în ultimii 20 de ani,

clarificîndu-se chestiunea bazei materiale a eredității.

Primul lucru constatat, în jurul anului 1940, a fost existența unei relații strîns între albumine și alți constituenți ai materiei vii — numiți acizi nucleici. S-a văzut că, acolo unde crește un organism viu, se adună mai înții acizii nucleici și apoi se înmulțesc albuminele. În lipsa acizilor nucleici, albuminele nu se pot înmulți.

Care este mijlocul prin care acizii nucleici provoacă formarea unor albumine specifice și nu ale unor albumine oarecare?

Pentru ca acest lucru să fie posibil, ar trebui ca și acizii nucleici să fie specifici. Dar nici cercetarea calitativă chimică a acestora nu a dus decît la deceptii; toți acizii nucleici au aproape aceeași constituție, fiind alcătuiți dintr-un rest de acid fosforic, un zahăr (riboză sau desoxiriboză) și numai patru așa-numite baze azotate diferite. Ca și în cazul albuminelor, specificitatea acizilor nucleici este dată de succesiunea „bazelor azotate” care reprezintă componentele lor esențiale. Deosebirea dintre acizii nucleici provine de la diferitele indivizi sau, mai mult decît atât, de la diferite specii conținînd în proporția diferită a celor patru baze azotate și, mai ales, în succesiunea lor diferită în lungul lanțului format de acizii nucleici.

Totuși, albuminele și acizii nucleici au structuri esențial diferite și nu este de loc ușor de explicat faptul că numai patru baze azotate diferite ale acizilor nucleici pot dirija așezarea a 25 de aminoacizi diferiți al albuminelor. Că acest lucru este totuși, în principiu, posibil, rezultă din următoarea comparație: alfabetul nostru are 25 de sunete, cărora le corespund 26 de semne alfabetice diferite. Cu ajutorul acestor semne, corespondența este ușor de rezolvat. Potrivirea între sunet și semn este perfectă. Dar să presupu-

nem că transmitem o telegramă în alfabetul Morse. Punct, linie, pauză — acestea sînt semnele de care dispune acest alfabet. Și, cu toate acestea, putem reda — prin cele trei semne ale alfabetului Morse — orice din cele 25 de litere ale alfabetului obișnuit!

La fel — în linii mari — s-ar putea petrece lucrurile și în ceea ce privește relațiile dintre acizii nucleici și albumine. Fiecărui aminoacid i-ar putea corespunde combinație diferită de cîte 2, 3 sau 4 baze azotate și, în felul acesta, succesiunea bazelor din acizii nucleici ar determina succesiunea aminoacizilor din albumine. Pînă nu de mult, această ipoteză era privită de unii cîntînd de domeniul fantasticului. Dar anul 1962 ne-a adus o mare surpriză: demonstrarea practică a realității acestei ipoteze. S-a reușit să se obțină în laborator acizii nucleici cu structura cunoscută și cu ordinea cunoscută a bazelor azotate.

A fost dovedită existența unei oarecari deosebirii între acizii nucleici în a căror structură intră zahărul numit desoxiriboză și al acizii nucleici care conțin doar riboză. Pentru a se obține un anumit aminoacid, prin așezarea diferită a bazelor sau prin baze diferite se pot alcătui grupe de cîte trei care să corespundă pe rînd celor 25 de aminoacizi aflați în albumine. Cu acestea, o ipoteză care părea fantastică, a fost pe deplin dovedită.

Valoarea practică a acestor descoperiri nu ar putea fi supraestimată. Ele ne dau un mijloc relativ simplu și eficient de a modifica direct, adică într-o direcție voită natura eredității. Ele ne deschid pe de altă parte, perspective noi în înțelegerea — și eventual în tratamentul — unor boli cum ar fi cancerul, bolile infecțioase și altele.

Productivitate și randament sporit

Începând cu proiectanții care primii își imaginează vitoasă mașină, schișându-i la planșetă dimensiunile și principalele caracteristici de funcționare și continuând cu turnătorii, strungarii sau montorii care dau viață în uzină proiectului, constructorii de mașini fac o muncă deosebit de importantă, în care activitatea de creație se îmbină la tot pasul cu pasivitatea pentru nou, pentru tehnica modernă.

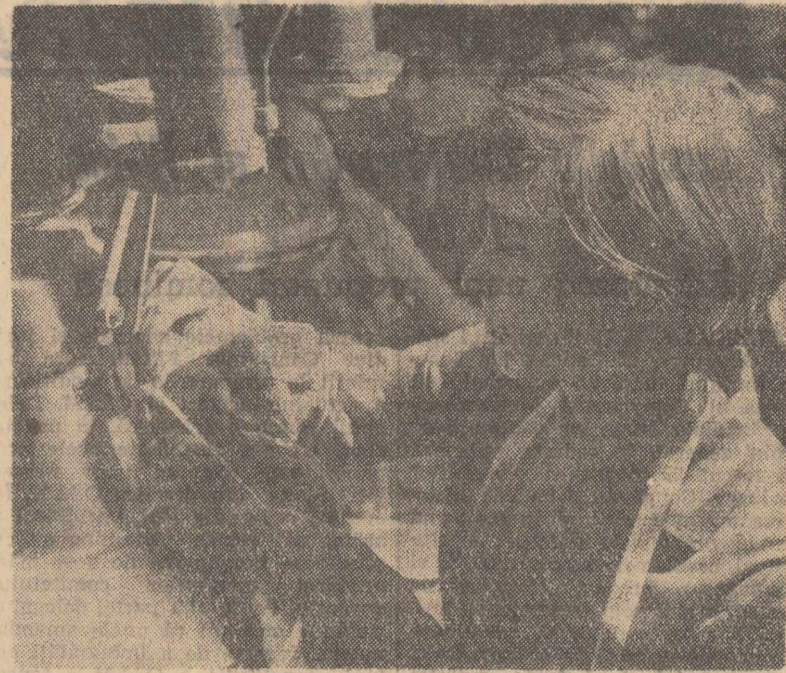
Acești oameni care făuresc noi utilaje și instalații la un înalt nivel tehnic poartă o mare grijă și mașinilor-unelte cu care lucrează, cu ajutorul cărora desăvârșesc proiectele. Fac acest lucru poate tocmai pentru faptul că ei cunosc cel mai bine prețul acestor mașini, că știu câte strădani se depun pentru a le executa la nivelul cerut. Dar atenția această acordată zestre cu care este dotată fiecare întreprindere, zestre în permanență dezvoltare și înnoire, nu se materializează numai în preocuparea de zi cu zi pentru îngrădirea ei, pentru întărirea ei ci mai ales pentru înnoirea ei, pentru înlocuirea ei cu o altă, mai bună, mai modernă. În numeroase întreprinderi, se desfașoară cu succes acțiuni menite să ridice nivelul tehnic al unora din mașinile-unelte existente, se depune o muncă stăruitoare pentru modernizarea lor. La Uzinele mecanice din Turnu-Severin, de pildă, ca urmare a unor îmbunătățiri ce li s-au adus, 19 mașini, unele — în mare parte strunguri — care aveau un randament scăzut, lucrează în prezent cu o productivitate de 25-100 la sută mai mare. Aceasta a contribuit la creșterea capacității secțiilor de prelucrare, la obținerea unor însemnate economii. Într-un mod asemănător au procedat și metalurgistii de la Uzinele de utilaje petroliere din Tîrnavița, care au completat o serie de strunguri cu echipamente hidraulice și pneumatice, dublându-le, în acest fel, randamentul.

Pe zi ce trece, acțiunea de modernizare a mașinilor-unelte existente în întreprinderi se dezvoltă, capătă forme mai organizate, antrenează cadre tehnice dintre cele mai bine pregătite. Funcționează, în acest scop, în numeroase întreprinderi, grupe

speciale alcătuite din cei mai pricepuți ingineri, tehnicieni și muncitori inovatori, care studiază și elaborează măsuri pentru ridicarea performanțelor tehnice și economice ale utilajelor mai vechi la nivelul cerințelor actuale ale producției. Cu aceeași pasiune cu care urmăresc asimilarea în fabricație a unor noi tipuri de mașini, mulți proiectanți, mecanici și muncitori cu experiență în producție se ocupă cu, prin anumite modificări constructive și prin echiparea cu diferite dispozitive, o serie de utilaje să poată fi folosite în continuare cu un randament apropiat de cel al mașinilor de fabricație nouă. Să întoarcem acum la unele din rezultatele dintre cele mai bune. În decurs de un an, în întreprinderile Ministerului Metalurgiei și Construcțiilor de Mașini, au fost modernizate 1500 de utilaje, aproape în totalitate cu mijloace interne și pe baza propunerilor colectivelor de muncă. Prin punerea în funcțiune a acestor mașini, se realizează anual, potrivit calculului efectuat, economii de peste 7.000.000 lei și creșteri medii de productivitate a muncii de 10-20 la sută. Se pune deci în valoare o importantă rezervă internă de folosire mai bună a capacităților de producție și de sporire, pe această bază, a producției și a productivității muncii.

Paralel cu înzestrarea continuă a întreprinderilor cu instalații și agregate moderne, colectivele de muncă nu uită de mașinile pe care le au în folosință, acționând cu hotărâre pentru a le mări durata de exploatare și randamentul. Dar, ca în orice problemă de producție, pe primul plan stă calculul tehnico-economic, care, judicios alcătuit, permite evitarea unor lucrări neeconomice, a unor „modernizări” făcute de dragul modernizării. În aceasta constă tocmai cheia succesului acțiunii de modernizare a mașinilor-unelte existente.

TUDOR GHEORGHIU

Fabrica de tricotaie „Tinașă Gardă” din Capitală, pregătete pentru sezonul de primăvară peste 50 de noi modele de tricotaie din fire sintetice și lână în amestec. În clipă: una din frunțile fabricii: muncitoarea Alexandrina Constantinescu

Foto: AGERPRES

Pentru ocrotirea sănătății oamenilor muncii

În țara noastră funcționează în prezent 115 puncte gerontologice, unități medicale-sociale inexistente în urmă cu doi ani, organizate de Institutul de geriatrie din București. În scopul prevenirii fenomenelor de îmbătrânire precoce.

În cadrul punctelor gerontologice sunt luată în evidență medicală muncitori care au împlinit vârsta de 45-50 de ani. Aceștia li se efectuează periodic examene medicale complexe, clinice și de laborator, deoarece s-a constatat că în jurul vârstei de 45-50 de ani apar mai frecvent unele tulburări care pot determina apariția

fenomenelor de îmbătrânire precoce. De asemenea aceste unități asigură supravegherea medicală a muncitorilor în vederea scăderii morbidității. Totodată cadrele medicale de aici urmăresc îmbunătățirea condițiilor igienico-sanitare la locul de muncă.

Pînă în prezent au fost întocmite fișe medicale unui număr de peste 20.000 de muncitori din întreprinderi metalurgice, din cadrul sectoarelor petrol, chimie și minier, din întreprinderi din industria ușoară, de construcții și transporturi, din sectorul agricol etc. (Agerpres)

Crește numărul depunătorilor la C.E.C.

Datorită creșterii continue a nivelului de trai al oamenilor muncii de la orașe și sate, soldul depunerilor populației la unitățile C.E.C. în primele trei luni ale acestui an este cu 22 la sută mai mare decât în perioada corespunzătoare a anului trecut. În acest an a sporit numărul de ingineri, tehnicieni, muncitori și alți specialiști care și-au economisit veniturile lor bănești prin depuneri la C.E.C. pe bază de consimțământ

scris. În prezent, în fabrici, uzine și instituții, funcționează un număr de 83 de agenții proprii C.E.C., precum și 2.078 ghișee C.E.C. cu gestuine, care efectuează operațiuni de depuneri și restituiri. Au sporit, de asemenea, depunerile pe libertate de economii cu dobândă și în cîștiguri în obiecte, în conturi personale și economisirea pe bază de libertate cu dobândă și cîștiguri în autoturisme.

INFORMAȚII

Colectivul teatrului muzical de la Capitală a prezentat sîmbătă seara spectacolul cu opera „Sărutul Căntărețului” de compozitorul sovietic Iuri Milutin. La spectacol a fost prezent autorul operei însoțit de Gherasde Dendro, vicepreședinte al Consiliului muzicii din Comitetul de stat pentru cultură și artă.

Ospătelea a mulțumit pentru primirea călătorilor ce li s-a făcut și a apreciat calitatea interpretărilor de către artiștii găteni. Direcția de scenă a spectacolului este semnată de Panait Victor Cotescu, artist emerit, laureat al Premiului de Stat.

La Teatrul Muncitoresc C.F.R. a avut loc sîmbătă seara premiera comediei sovietice „Parasolul” de A. Kolomiet, în traducerea Mariei Nicolau. Fieci este pusă în scenă de Stelian Mihăilescu și Mircea Dumitru.

Sub bagheta dirijorului Emil Simion, orchestra simfonică a Filarmonicii de stat din Cluj a prezentat sîmbătă la Casa Unirii un concert simfonic cu concertul pianistic francez Magda Tagliaferro.

Programul a cuprins concertul pentru orchestră de cameră de Zeno Vancea, Concert pentru pian și orchestră nr. 4 în sol major de Beethoven și Concerto de Bela Bartok.

Terzi, a avut loc la Bacău un schimb de experiență între membrii comisiilor tehnice și cei ai brigăzilor culinare din unitățile de alimentație publică din cuprinsul regiunii. Participanții și-au împărtășit experiența lor în însușirea tehnicii noi pentru prezentarea calității preparatelor culinare și de cofetărie. Cu acest prilej, au fost organizate o expoziție de artă culinară și o expoziție cu produse de cofetărie la care s-au dat concursul 22 de maeștri bucătari și cofetari din orașele Bacău, Piatra Neamț, Roman și Onești.

În complexul de locuințe care se construiește pe Calea București din orașul Craiova a fost amplasată o nouă construcție care va fi începută în cursul săptămîinii viitoare. E vorba de cel de al 3-lea bloc turn cu 10 etaje, format din 154 locuințe. Celelalte două blocuri turn se află în construcție în noul cartier de pe Calea Unirii.

Pînă la sfîrșitul actualului trimestru vor mai fi amplasate tot aici încă alte 3 blocuri turn.

În pitoreasca stațiune Lacul Roșu din vecinătatea Cheilor Bicazului s-a deschis sezonul turistic de primăvară. Primele grupuri de turiști care au vizitat în aceste zile stațiunea și minunatale sale împrejurimi au fost constituite din muncitori și colectiviști din regiunile Hunedoara, București și Galați.

În complexul de locuințe care se construiește pe Calea București din orașul Craiova a fost amplasată o nouă construcție care va fi începută în cursul săptămîinii viitoare. E vorba de cel de al 3-lea bloc turn cu 10 etaje, format din 154 locuințe. Celelalte două blocuri turn se află în construcție în noul cartier de pe Calea Unirii.

Pînă la sfîrșitul actualului trimestru vor mai fi amplasate tot aici încă alte 3 blocuri turn.

În pitoreasca stațiune Lacul Roșu din vecinătatea Cheilor Bicazului s-a deschis sezonul turistic de primăvară. Primele grupuri de turiști care au vizitat în aceste zile stațiunea și minunatale sale împrejurimi au fost constituite din muncitori și colectiviști din regiunile Hunedoara, București și Galați.

În complexul de locuințe care se construiește pe Calea București din orașul Craiova a fost amplasată o nouă construcție care va fi începută în cursul săptămîinii viitoare. E vorba de cel de al 3-lea bloc turn cu 10 etaje, format din 154 locuințe. Celelalte două blocuri turn se află în construcție în noul cartier de pe Calea Unirii.

Pînă la sfîrșitul actualului trimestru vor mai fi amplasate tot aici încă alte 3 blocuri turn.

În pitoreasca stațiune Lacul Roșu din vecinătatea Cheilor Bicazului s-a deschis sezonul turistic de primăvară. Primele grupuri de turiști care au vizitat în aceste zile stațiunea și minunatale sale împrejurimi au fost constituite din muncitori și colectiviști din regiunile Hunedoara, București și Galați.

În complexul de locuințe care se construiește pe Calea București din orașul Craiova a fost amplasată o nouă construcție care va fi începută în cursul săptămîinii viitoare. E vorba de cel de al 3-lea bloc turn cu 10 etaje, format din 154 locuințe. Celelalte două blocuri turn se află în construcție în noul cartier de pe Calea Unirii.

Pînă la sfîrșitul actualului trimestru vor mai fi amplasate tot aici încă alte 3 blocuri turn.

În pitoreasca stațiune Lacul Roșu din vecinătatea Cheilor Bicazului s-a deschis sezonul turistic de primăvară. Primele grupuri de turiști care au vizitat în aceste zile stațiunea și minunatale sale împrejurimi au fost constituite din muncitori și colectiviști din regiunile Hunedoara, București și Galați.

În complexul de locuințe care se construiește pe Calea București din orașul Craiova a fost amplasată o nouă construcție care va fi începută în cursul săptămîinii viitoare. E vorba de cel de al 3-lea bloc turn cu 10 etaje, format din 154 locuințe. Celelalte două blocuri turn se află în construcție în noul cartier de pe Calea Unirii.

Pînă la sfîrșitul actualului trimestru vor mai fi amplasate tot aici încă alte 3 blocuri turn.

În pitoreasca stațiune Lacul Roșu din vecinătatea Cheilor Bicazului s-a deschis sezonul turistic de primăvară. Primele grupuri de turiști care au vizitat în aceste zile stațiunea și minunatale sale împrejurimi au fost constituite din muncitori și colectiviști din regiunile Hunedoara, București și Galați.

În complexul de locuințe care se construiește pe Calea București din orașul Craiova a fost amplasată o nouă construcție care va fi începută în cursul săptămîinii viitoare. E vorba de cel de al 3-lea bloc turn cu 10 etaje, format din 154 locuințe. Celelalte două blocuri turn se află în construcție în noul cartier de pe Calea Unirii.

Pînă la sfîrșitul actualului trimestru vor mai fi amplasate tot aici încă alte 3 blocuri turn.

În pitoreasca stațiune Lacul Roșu din vecinătatea Cheilor Bicazului s-a deschis sezonul turistic de primăvară. Primele grupuri de turiști care au vizitat în aceste zile stațiunea și minunatale sale împrejurimi au fost constituite din muncitori și colectiviști din regiunile Hunedoara, București și Galați.

În complexul de locuințe care se construiește pe Calea București din orașul Craiova a fost amplasată o nouă construcție care va fi începută în cursul săptămîinii viitoare. E vorba de cel de al 3-lea bloc turn cu 10 etaje, format din 154 locuințe. Celelalte două blocuri turn se află în construcție în noul cartier de pe Calea Unirii.

Scurte știri externe

Sedința Comisiei permanente a C.A.E.R. pentru construcția de mașini

PRAGA 6 (Agerpres). — De la 26 martie la 3 aprilie, în capitala Cehoslovaciei a avut loc o sedință ordinară a Comisiei permanente a C.A.E.R. pentru construcția de mașini. Comisia a elaborat măsurile pentru asigurarea îndeplinirii sarcinilor care decurg din hotărârile celei de-a 4-a sedințe a Comitetului Executiv al C.A.E.R., a adoptat recomandări în domeniul specializării producției de mașini și utilaje pentru o serie de ramuri ale economiei naționale, a examinat probleme organizatorice și alte probleme. Au fost aprobate o nomenclatură unitară și un sistem unitar de indicatori tehnico-economici în construcția de mașini și în metalurgia prelucrătoare. La sedința comisiei au participat delegații R. P. Bulgaria, R. S. Cehoslovacie, R. D. Germane, R. P. Polone, R. P. Romine, R. P. Ungare și Uniunii Sovietice.

SESIUNEA U.I.S.L.C.

MOSCOVA — Agerpres: În cadrul celei de-a V-a sesiuni a Comitetului Administrativ al Uniunii Internaționale a Sindicatelor lucrătorilor din comerț (U.I.S.L.C.), care se desfășoară la Moscova, secretarul general al U.I.S.L.C., Domenico Bianchi, a prezentat raportul cu privire la activitatea organizației în perioada care a trecut după sesiunea precedentă. Raportul a declarat, între altele, că U.I.S.L.C. sprijină și aprobă hotărârile adunării generale a O.N.U. privind convocarea într-un viitor apropiat a unei conferințe internaționale pentru comerț. Această conferință are ca scop să lărgască sfera schimburilor comerciale între toate țările, să contribuie la lichidarea discriminării în relațiile economice ale statelor. Bianchi a subliniat că proletariatul din țările occidentale, inclusiv lucrătorii din comerț, trebuie să lupte într-un front unit împotriva integrării imperialiste.

● PARIS — (Agerpres): La Paris se desfășoară azi cea de-a 18-a sesiune a Consiliului ministrilor de externe al statelor membre ale SEATO — S.U.A., Anglia, Franța, Pakistan, Tailandă, Filipinele, Australia și Noua Zeelandă — care a fost precedată, între 3 și 4 aprilie, de conferința consilierilor militari ai acestor state. Sedința principală a participanților la SEATO este de a pune pe picioare o forță capabilă să frîneze mișcarea de eliberare națională în zona „acoperită” de blocul agresiv, dar dacă asupra scopului toți partenerii sînt de acord, în legătură cu mijloacele de realizare și cu prezenta fiabilitate, dintre puterile coloniziste în parte pe continentul asiatic se înregistrează o dispoziție aprigă.

SITUAȚIA DIN SIRIA

DAMASC — Agerpres: Potrivit agenției Associated Press, la 5 aprilie ministrul de interne și guvernatorul militar general adjunct al Siriei, colonelul Amin El Hafez, a ordonat ridicarea restricțiilor de circulație decretate pe întreg teritoriul Siriei. Totodată, subliniază agenția, Hafez a ordonat relucerea la 6 aprilie a cursurilor universităților și școlilor din Siria. După cum s-a mai amintit, acestea au fost închise prin decretul guvernamental din 2 aprilie în urma demonstrațiilor care au avut loc la Damasc și Alep.

● 2.700 de muncitori de la poligonul de experimentare a rachetelor din Las Vegas (Nevada) au declarat o grevă în semn de protest împotriva „atitudinii dictatorială” a Comisiei S.U.A. pentru energia atomică. Greva a fost provocată de „nemulțumirea muncitorilor față de noile condiții de salarizare” propuse în noul contract colectiv (F.P.).

DEHLER DESPRE PLECAREA LUI ADENAUER DIN POSTUL DE CANCELAR

BONN — Agerpres: Luind cuvîntul la Hamburg, în fața ziaristilor, Dehler, vicepreședintele Bundestagului, unul din fruntașii Partidului liber-democrat (P.L.D.), a declarat că

● 2.700 de muncitori de la poligonul de experimentare a rachetelor din Las Vegas (Nevada) au declarat o grevă în semn de protest împotriva „atitudinii dictatorială” a Comisiei S.U.A. pentru energia atomică. Greva a fost provocată de „nemulțumirea muncitorilor față de noile condiții de salarizare” propuse în noul contract colectiv (F.P.).

DEHLER DESPRE PLECAREA LUI ADENAUER DIN POSTUL DE CANCELAR

BONN — Agerpres: Luind cuvîntul la Hamburg, în fața ziaristilor, Dehler, vicepreședintele Bundestagului, unul din fruntașii Partidului liber-democrat (P.L.D.), a declarat că

● 2.700 de muncitori de la poligonul de experimentare a rachetelor din Las Vegas (Nevada) au declarat o grevă în semn de protest împotriva „atitudinii dictatorială” a Comisiei S.U.A. pentru energia atomică. Greva a fost provocată de „nemulțumirea muncitorilor față de noile condiții de salarizare” propuse în noul contract colectiv (F.P.).

DEHLER DESPRE PLECAREA LUI ADENAUER DIN POSTUL DE CANCELAR

BONN — Agerpres: Luind cuvîntul la Hamburg, în fața ziaristilor, Dehler, vicepreședintele Bundestagului, unul din fruntașii Partidului liber-democrat (P.L.D.), a declarat că

● 2.700 de muncitori de la poligonul de experimentare a rachetelor din Las Vegas (Nevada) au declarat o grevă în semn de protest împotriva „atitudinii dictatorială” a Comisiei S.U.A. pentru energia atomică. Greva a fost provocată de „nemulțumirea muncitorilor față de noile condiții de salarizare” propuse în noul contract colectiv (F.P.).

DEHLER DESPRE PLECAREA LUI ADENAUER DIN POSTUL DE CANCELAR

BONN — Agerpres: Luind cuvîntul la Hamburg, în fața ziaristilor, Dehler, vicepreședintele Bundestagului, unul din fruntașii Partidului liber-democrat (P.L.D.), a declarat că

● 2.700 de muncitori de la poligonul de experimentare a rachetelor din Las Vegas (Nevada) au declarat o grevă în semn de protest împotriva „atitudinii dictatorială” a Comisiei S.U.A. pentru energia atomică. Greva a fost provocată de „nemulțumirea muncitorilor față de noile condiții de salarizare” propuse în noul contract colectiv (F.P.).

DEHLER DESPRE PLECAREA LUI ADENAUER DIN POSTUL DE CANCELAR

BONN — Agerpres: Luind cuvîntul la Hamburg, în fața ziaristilor, Dehler, vicepreședintele Bundestagului, unul din fruntașii Partidului liber-democrat (P.L.D.), a declarat că

● 2.700 de muncitori de la poligonul de experimentare a rachetelor din Las Vegas (Nevada) au declarat o grevă în semn de protest împotriva „atitudinii dictatorială” a Comisiei S.U.A. pentru energia atomică. Greva a fost provocată de „nemulțumirea muncitorilor față de noile condiții de salarizare” propuse în noul contract colectiv (F.P.).

DEHLER DESPRE PLECAREA LUI ADENAUER DIN POSTUL DE CANCELAR

BONN — Agerpres: Luind cuvîntul la Hamburg, în fața ziaristilor, Dehler, vicepreședintele Bundestagului, unul din fruntașii Partidului liber-democrat (P.L.D.), a declarat că

● 2.700 de muncitori de la poligonul de experimentare a rachetelor din Las Vegas (Nevada) au declarat o grevă în semn de protest împotriva „atitudinii dictatorială” a Comisiei S.U.A. pentru energia atomică. Greva a fost provocată de „nemulțumirea muncitorilor față de noile condiții de salarizare” propuse în noul contract colectiv (F.P.).

vor fi necesare presiuni puternice pentru ca Adenauer să părăsească în toamnă acestul post pe care îl deține. În continuare, el a subliniat că, „dacă asupra lui Adenauer nu se vor exercita presiuni puternice, el nu va ceda”. Dehler a arătat că P.L.D., care este partener al partidului lui Adenauer (U.C.D.-U.C.S.) în coaliția guvernamentală, intenționează să insiste asupra plecării lui Adenauer din postul de cancelar. Dacă el va refuza să-și îndeplinească promisiunile și nu se va retrage la toamnă din postul său, aceasta ar provoca o criză a coaliției guvernamentale.

● Unități ale forțelor armate revoluționare din Cuba au lichidat în provincia Matanzas două bande de contrarevoluționari. Bandele de criminali, aflate în serviciul Agenției centrale de investigații a S.U.A. (C.I.A.), au comis mai multe acte criminale. (P.L.)

DEMONSTRATIE ÎN APROPIEREA UNEI BAZE MILITARE ENGLEZE DIN CIPRU

NICOSIA — După cum relatează agenția Reuter, peste 800 de locuitori din localitatea Krotiri din Republica Cipru, situată în apropierea unei baze militare britanice, au organizat la 4 aprilie o demonstrație în fața comandamentului bazei. Potrivit agenției, demonstranții au protestat împotriva faptului că trupele engleze au făcut construcții militare pe teritoriul localității respective, nesocotind protestele localnicilor. De asemenea, ei au protestat împotriva tergiversării de către autoritățile britanice a plății despăgubirilor către populația orașului pentru terenurile ocupate de instalațiile militare.

● 49 de ostași demisii, dislocați la Saigon pentru întărirea detașamentelor de pedepșire din provincia Bin Din, au trecut de partea partizanilor sud-vietnamezi. În cursul anului 1962, de partea partizanilor au trecut 15.000 de ostași demisii. (Aq.)

● La 6 aprilie a luat sfîrșit conferința reprezentanților agențiilor de presă africane organizată la Tunis, la inițiativa U.N.E.S.C.O. Au luat parte delegații din 30 de țări, precum și observatori din partea unor agenții de presă din țările Europei, Americii și Asiei. La sedința de închidere a fost anunțată hotărîrea de a se crea o Uniune a agențiilor de presă africane. (Aq.)

● La 6 aprilie a luat sfîrșit conferința reprezentanților agențiilor de presă africane organizată la Tunis, la inițiativa U.N.E.S.C.O. Au luat parte delegații din 30 de țări, precum și observatori din partea unor agenții de presă din țările Europei, Americii și Asiei. La sedința de închidere a fost anunțată hotărîrea de a se crea o Uniune a agențiilor de presă africane. (Aq.)

● La 6 aprilie a luat sfîrșit conferința reprezentanților agențiilor de presă africane organizată la Tunis, la inițiativa U.N.E.S.C.O. Au luat parte delegații din 30 de țări, precum și observatori din partea unor agenții de presă din țările Europei, Americii și Asiei. La sedința de închidere a fost anunțată hotărîrea de a se crea o Uniune a agențiilor de presă africane. (Aq.)

● La 6 aprilie a luat sfîrșit conferința reprezentanților agențiilor de presă africane organizată la Tunis, la inițiativa U.N.E.S.C.O. Au luat parte delegații din 30 de țări, precum și observatori din partea unor agenții de presă din țările Europei, Americii și Asiei. La sedința de închidere a fost anunțată hotărîrea de a se crea o Uniune a agențiilor de presă africane. (Aq.)

● La 6 aprilie a luat sfîrșit conferința reprezentanților agențiilor de presă africane organizată la Tunis, la inițiativa U.N.E.S.C.O. Au luat parte delegații din 30 de țări, precum și observatori din partea unor agenții de presă din țările Europei, Americii și Asiei. La sedința de închidere a fost anunțată hotărîrea de a se crea o Uniune a agențiilor de presă africane. (Aq.)

● La 6 aprilie a luat sfîrșit conferința reprezentanților agențiilor de presă africane organizată la Tunis, la inițiativa U.N.E.S.C.O. Au luat parte delegații din 30 de țări, precum și observatori din partea unor agenții de presă din țările Europei, Americii și Asiei. La sedința de închidere a fost anunțată hotărîrea de a se crea o Uniune a agențiilor de presă africane. (Aq.)

● La 6 aprilie a luat sfîrșit conferința reprezentanților agențiilor de presă africane organizată la Tunis, la inițiativa U.N.E.S.C.O. Au luat parte delegații din 30 de țări, precum și observatori din partea unor agenții de presă din țările Europei, Americii și Asiei. La sedința de închidere a fost anunțată hotărîrea de a se crea o Uniune a agențiilor de presă africane. (Aq.)

● La 6 aprilie a luat sfîrșit conferința reprezentanților agențiilor de presă africane organizată la Tunis, la inițiativa U.N.E.S.C.O. Au luat parte delegații din 30 de țări, precum și observatori din partea unor agenții de presă din țările Europei, Americii și Asiei. La sedința de închidere a fost anunțată hotărîrea de a se crea o Uniune a agențiilor de presă africane. (Aq.)

● La 6 aprilie a luat sfîrșit conferința reprezentanților agențiilor de presă africane organizată la Tunis, la inițiativa U.N.E.S.C.O. Au luat parte delegații din 30 de țări, precum și observatori din partea unor agenții de presă din țările Europei, Americii și Asiei. La sedința de închidere a fost anunțată hotărîrea de a se crea o Uniune a agențiilor de presă africane. (Aq.)

● La 6 aprilie a luat sfîrșit conferința reprezentanților agențiilor de presă africane organizată la Tunis, la inițiativa U.N.E.S.C.O. Au luat parte delegații din 30 de țări, precum și observatori din partea unor agenții de presă din țările Europei, Americii și Asiei. La sedința de închidere a fost anunțată hotărîrea de a se crea o Uniune a agențiilor de presă africane. (Aq.)

● La 6 aprilie a luat sfîrșit conferința reprezentanților agențiilor de presă africane organizată la Tunis, la inițiativa U.N.E.S.C.O. Au luat parte delegații din 30 de țări, precum și observatori din partea unor agenții de presă din țările Europei, Americii și Asiei. La sedința de închidere a fost anunțată hotărîrea de a se crea o Uniune a agențiilor de presă africane. (Aq.)

● La 6 aprilie a luat sfîrșit conferința reprezentanților agențiilor de presă africane organizată la Tunis, la inițiativa U.N.E.S.C.O. Au luat parte delegații din 30 de țări, precum și observatori din partea unor agenții de presă din țările Europei, Americii și Asiei. La sedința de închidere a fost anunțată hotărîrea de a se crea o Uniune a agențiilor de presă africane. (Aq.)

● La 6 aprilie a luat sfîrșit conferința reprezentanților agențiilor de presă africane organizată la Tunis, la inițiativa U.N.E.S.C.O. Au luat parte delegații din 30 de țări, precum și observatori din partea unor agenții de presă din țările Europei, Americii și Asiei. La sedința de închidere a fost anunțată hotărîrea de a se crea o Uniune a agențiilor de presă africane. (Aq.)

● La 6 aprilie a luat sfîrșit conferința reprezentanților agențiilor de presă africane organizată la Tunis, la inițiativa U.N.E.S.C.O. Au luat parte delegații din 30 de țări, precum și observatori din partea unor agenții de presă din țările Europei, Americii și Asiei. La sedința de închidere a fost anunțată hotărîrea de a se crea o Uniune a agențiilor de presă africane. (Aq.)

● La 6 aprilie a luat sfîrșit conferința reprezentanților agențiilor de presă africane organizată la Tunis, la inițiativa U.N.E.S.C.O. Au luat parte delegații din 30 de țări, precum și observatori din partea unor agenții de presă din țările Europei, Americii și Asiei. La sedința de închidere a fost anunțată hotărîrea de a se crea o Uniune a agențiilor de presă africane. (Aq.)

● La 6 aprilie a luat sfîrșit conferința reprezentanților agențiilor de presă africane organizată la Tunis, la inițiativa U.N.E.S.C.O. Au luat parte delegații din 30 de țări, precum și observatori din partea unor agenții de presă din țările Europei, Americii și Asiei. La sedința de închidere a fost anunțată hotărîrea de a se crea o Uniune a agențiilor de presă africane. (Aq.)

● La 6 aprilie a luat sfîrșit conferința reprezentanților agențiilor de presă africane organizată la Tunis, la inițiativa U.N.E.S.C.O. Au luat parte delegații din 30 de țări, precum și observatori din partea unor agenții de presă din țările Europei, Americii și Asiei. La sedința de închidere a fost anunțată hotărîrea de a se crea o Uniune a agențiilor de presă africane. (Aq.)

● La 6 aprilie a luat sfîrșit conferința reprezentanților agențiilor de presă africane organizată la Tunis, la inițiativa U.N.E.S.C.O. Au luat parte delegații din 30 de țări, precum și observatori din partea unor agenții de presă din țările Europei, Americii și Asiei. La sedința de închidere a fost anunțată hotărîrea de a se crea o Uniune a agențiilor de presă africane. (Aq.)

● La 6 aprilie a luat sfîrșit conferința reprezentanților agențiilor de presă africane organizată la Tunis, la inițiativa U.N.E.S.C.O. Au luat parte delegații din 30 de țări, precum și observatori din partea unor agenții de presă din țările Europei, Americii și Asiei. La sedința de închidere a fost anunțată hotărîrea de a se crea o Uniune a agențiilor de presă africane. (Aq.)

● La 6 aprilie a luat sfîrșit conferința reprezentanților agențiilor de presă africane organizată la Tunis, la inițiativa U.N.E.S.C.O. Au luat parte delegații din 30 de țări, precum și observatori din partea unor agenții de presă din țările Europei, Americii și Asiei. La sedința de închidere a fost anunțată hotărîrea de a se crea o Uniune a agențiilor de presă africane. (Aq.)

● La 6 aprilie a luat sfîrșit confer

Experiențele cu „Luna-4” s-au terminat

MOSCOVA 6 (Agerpres). — Comitetul TASS: La 6 aprilie, la ora 4.24, (ora Moscovei), stația automată „LUNA-4” a trecut la o distanță de 8.500 km de suprafața Lunii.

Experiențele și măsurătorile efectuate cu ajutorul stației „LUNA-4” s-au terminat. Legătura prin radio cu stația va mai continua câteva zile.

S-a obținut un vast material experimental, având o mare importanță pentru rezolvarea unor probleme tehnice legate de explorarea Lunii. Datele măsurătorilor sînt în curs de prelucrare și analizare la centrele științifice din țări care se ocupă de cercetarea spațiului cosmic.

În continuarea zborului său, stația „LUNA-4” se va roti în cursul anului 1963 în jurul Pământului pe o orbită alungită. Distanța maximă dintre stație și Pământ în prima rotație va fi de aproximativ 700.000 km, distanța minimă — aproximativ 90.000 km. Datorită influenței forței de atracție a Soarelui și Lunii, orbita de deplasare a stației „LUNA-4” va suferi cu timpul modificări serioase. Din această cauză, stația va ieși din sfera de acțiune a forței de atracție a Pământului și se va transforma într-un satelit artificial al Soarelui.

Cu aceasta se încheie seria de comunicate TASS cu privire la deplasarea stației „LUNA-4”.

★

MOSCOVA 6 (Agerpres). — După cum a declarat proiectantul general unui corospondent al agenției TASS, „experiențele și observațiile care se efectuează la bordul stației „LUNA-4” vor avea o mare însemnătate pentru înfăptuirea zborurilor ulterioare

Un grafic semnificativ

Graficul de mai jos a apărut în ziarul vest-berlin „Telegraf”. Ilustrează sugestiv creșterea prețurilor în cîteva țări capitaliste din Europa occidentală și S.U.A., din 1955 pînă în prezent. Cifrele graficului arată că în perioada respectivă prețurile au crescut: în Franța cu 42 la sută; în Suedia cu 27 la sută; în Olanda cu 23 la sută; în Austria cu 18,5 la sută; în R.F. Germană cu 15,6 la sută; în S.U.A. cu 13 la sută și în Belgia cu 12 la sută.

În nota explicativă care însoțește graficul se arată că în urma scăderii puterii de cumpărare a valutei vest-germane în această perioadă, o marcă occidentală nu mai valorează în prezent decît 86 de pînzi.

Pățania lui Dick Gregory

Zilele trecute, în cursul uneia din demonstrațiile de protest organizate de populația de culoare din orașul american Greenwood (statul Mississippi) a fost arestat și populat actor de comedie negru, Dick Gregory. Venit din Chicago, el s-a alăturat celor ce au demonstrat împotriva recentei acțiuni a poliției autorităților locale rasiste din acest oraș al sudului Statelor Unite, care a atacat cu cîini poliști un grup de negri ce venise la tribunal pentru a se înscrie în listele electorale.

Între demonstrații — inclusiv Gregory, care mergea liniștit pe una din străzile orașului și poliști — conduși de șeful poliției locale în persoană — veniți să împrăștie demonstrația, s-a ajuns la o ciocnire. Dar actorul nu s-a lăsat intimidat. Păstrîndu-și binecunoscutul său umor s-a angajat într-o „discuție” cu privire la unele din măsurile prin care negri din statele sudice ale S.U.A. sînt împiedicați să-și exercite dreptul de vot. (Între acestea se află și examenul științei de carte astfel ticlucit încît să împiedice înscrierea marilor majorități a cetățenilor de culoare, în listele electorale).

„Priviți la ei” — s-a adresat el celor din jurul său arătînd un grup de poliști care amenințau pe demonstranți cu bastoanele de cauciu. — „Un mînușchi de albi analfabeți care nici ei înșiși n-ar putea trece examenul. Iată ce puteți vedea, puști și bastoane în America”.

Apoi, adresîndu-se poliștilor, Gregory a conchis: „O rușine de necrezut. Nu există nici o lege care să te împiedice să te plimbi în grup

în direcția Lunii”. „Desigur, a subliniat el, va fi nevoie de timp pentru a se aprecia în deplină măsură noile informații științifice recepționate de la stația automată”. Proiectantul general a declarat: „Programul științific sovietic de explorare a Lunii se îndeplinește cu succes”. El a apreciat drept un fapt din cele mai remarcabile fotografierile fetei opuse a satelitelui natural al Pământului, „Deocămdată, oamenii de știință din Statele Unite ale Americii nu au reușit să repete realizările sovietice”, a adăugat el.

În ajunul alegerilor din Canada

OTTAWA 6 (Agerpres). — Campania electorală din Canada, care se încheie în ajunul scrutinului din 8 aprilie, a fost una din cele mai agitate pe care le-a cunoscut această țară din 1940. Interesul deosebit arătat de poporul canadian alegerilor generale din acest an se explică prin seriozitatea problemelor economice și politice care stau astăzi în fața Canadei. Principalele teme ale campaniei electorale au fost șomajul, nivelul de trai, repararea impozitelor și înarmarea nucleară.

O problemă care preocupă în mod deosebit pe alegătorii canadieni este aceea a înarmării nucleare. Canadei, idee care întîmplinează o puternică opoziție. Această problemă este strins legată de subordonarea economiei și politicii intereselor S.U.A. Se știe că puternicele sentimente anti-americane existente în Canada se datorează tocmai acestei situații. De aceea se și explică de ce cercurile interesate nu au putut obține ca în Canada, deși de 14 ani atașată la carul N.A.T.O., să poată fi amplasată pînă acum arma nucleară.

La succesul campaniei antinucleare o contribuție importantă au adus Partidul comunist, aripa de stînga a mișcării sindicale și partizanii păcii. Noul partid democrat, prezidat de T. C. Douglas, a declarat de asemenea, în mod oficial: „Arma nucleară nu trebuie să fie amplasată în Canada”.

Partidul Comunist se prezintă în alegeri cu un număr redus de can-

Ciocniri între demonstrații și poliție în capitala R. Dominicane

SANTO DOMINGO 6 (Agerpres). Agenția U.P.I. anunță că în noaptea de 5 spre 6 aprilie în capitala Republicii Dominicane a avut loc o ciocnire între poliție și un grup de demonstrații care manifestau împotriva arestării lui Rafael Bonilla, comitent al postului de televiziune, pentru critici aduse guvernului. Poliția, încercînd să împrăștie pe demonstrații a folosit bastoane de cauciu și pistoale. Agenția anunță că în rîndurile demonstrațiilor se semnalează răni.

Prezențe românești peste hotare

COPENHAGA 6 (Agerpres). — Scriitorul Ion Pas, președintele Comitetului de Radiodifuziune și Televiziune din R. P. Romîni, care se află în vizită în Danemarca, a vorbit în cadrul filialei din Copenhaga a Asociației de prietenie danezo-romînă, despre răspîndirea operelor marelui povestitor danez Hans Christian Andersen în țara noastră.

La 5 aprilie Ion Pas, împreună cu însoțitorii săi aloceri a. l. R.P.R. în Danemarca I. Besedovschi au făcut o vizită prof. dr. Carl Iversen, rectorul Universității din Copenhaga. În aceeași zi, Hans Solvhoj, director general al Radioteleviziunii daneze a oferit o masă în cinstea oaspetelui român.

HAVANA 6 (Agerpres). — La Havana, la Ministerul Educației a avut loc conferința lectorului universitar român Ion Popovici despre geografia economică a R. P. Romîni.

Influența nefastă a C. E. C. O. asupra economiei țărilor membre ale acestui organism

PARIS 6 (Agerpres). — Dintre fenomenele negative care se manifestă în economia țărilor capitaliste vest-europene, în ultima vreme atrage tot mai mult atenția restrîngerea continuă a producției de cărbune și oțel. Acest fapt a fost recunoscut recent de Pierre Olivier Lapie, președintele grupului inter-executiv pentru problemele energiei al Pieței comune, care a declarat la Luxemburg că „producția de cărbune a Europei occidentale se află într-un declin îngrijorător”. Pierre Olivier Lapie, a spus, de asemenea, că în situația țării C.E.C.O. (Comunitatea Economică a Cărbunului și Oțelului), există grave divergențe în legătură cu adoptarea unei politici comune privind rezolvarea dificultăților industriale carbonifere vest-europene”.

Cel peste zece ani care au trecut de la intrarea în vigoare a tratatului C.E.C.O., demonstrează că acest organism a avut o influență nefastă asupra economiei unor serii de țări membre, în primul rînd asupra in-

dustriei carbonifere a Franței. Dacă analizăm situația din Franța în cursul acestei perioade, constatăm că producția de cărbune a scăzut de la 55,4 milioane tone cît era în 1952, la 52,4 milioane tone la începutul anului 1962. De asemenea, a avut loc închiderea unei serii de mine, urmate de concedieri masive de mineri. O situație tot atât de nefavorabilă s-a înregistrat și în industria oțelului. Producția de oțel a Franței se află sub cifra medie înregistrată în întreaga C.E.C.O. În timp ce în 1952 producția de oțel a Franței reprezenta 26 la sută din producția globală a C.E.C.O., în 1961 ea scăzuse la 24 la sută. Această scădere a producției franceze de oțel s-a reflectat și în faptul că, în timp ce în 1954 Franța era exportatoare de oțel profilat (461.000 de tone), în 1960 a devenit importatoare a acestui produs. În schimb, R. F. Germană din importatoare de oțel profilat în 1954, a devenit în 1960 exportatoare a acestui produs.

Existența C.E.C.O. a avut o influență dăunătoare asupra situației clasei muncitoare în toate cele șase țări membre. Potrivit datelor Inaltei Autorități a cărbunului și oțelului, între anii 1955—1959, în industria minieră a celor șase țări membre ale C.E.C.O. au fost concediați 178.200 de mineri. Concedieri masive au avut loc și în industria siderurgică. În 1954 și decembrie 1961, numărul muncitorilor concediați în această industrie a fost de 102.000.

În fotografie: Populat actor de comedie negru Dick Gregory arestat de către poliștii din Greenwood.

Actualitatea INTERNATIONALĂ

Lucrările Congresului al IV-lea al O. M. M.

Adoptarea unor propuneri românești

GENEVA 6. — De la trînsul special Algerpres. C. Benga: La Geneva continuă lucrările congresului al IV-lea al Organizației Meteorologice Mondiale. După unele discuții de ordin general, în sesiunea plenară s-a trecut la constituirea comisiilor de lucru. Congresul a hotărît înființarea a trei comisii, și anume: una pentru problemele tehnice; o alta pentru problemele administrative și financiare; precum și o comisie pentru problemele generale și juridice. Ele au sarcina să examineze problemele înscrise pe ordinea de zi a congresului și să facă sedințele plenare propunerile necesare.

În numele delegației romine a luat cuvîntul în cadrul comisiei

pentru problemele generale și juridice Constantin Flitan, care s-a referit la propunerile de modificare a actualului statut al O.M.M. Delegatul român a arătat că, în primul rînd, trebuie examinate acele propuneri care răspund unor necesități izvorite din practica O.M.M. În această ordine de idei, vorbitorul a arătat că trebuie examinată cu precădere propunerea de a se mări numărul membrilor comitetului executiv. Pe de altă parte, delegatul român a susținut că unele amendamente, departe de a îmbunătăți actuala constituție a O.M.M., reprezintă un regres.

Referitor la procedura de lucru, delegatul român a arătat că unele amendamente la Statutul O.M.M. au fost propuse depășindu-se termenul prevăzut în art. 28 din constituție. Or, potrivit aceluia text, comitetul nu poate proceda decît la examinarea propunerilor făcute cu cel puțin șase luni înainte de deschiderea congresului. Problema procedurii de lucru a prilejuit vii discuții. Pusă la vot, propunerea delegatului român a fost adoptată cu 68 de voturi pentru, trei voturi contra (S.U.A., Anglia și Olanda) și 5 abțineri. În acest fel, Comitetul pentru problemele generale și juridice va urma procedura propusă de delegația romînă. În baza acestei propuneri au fost scoase de pe ordinea de zi a actualului congres unele amendamente care încăleau prevederile art. 28 din Statutul O.M.M.

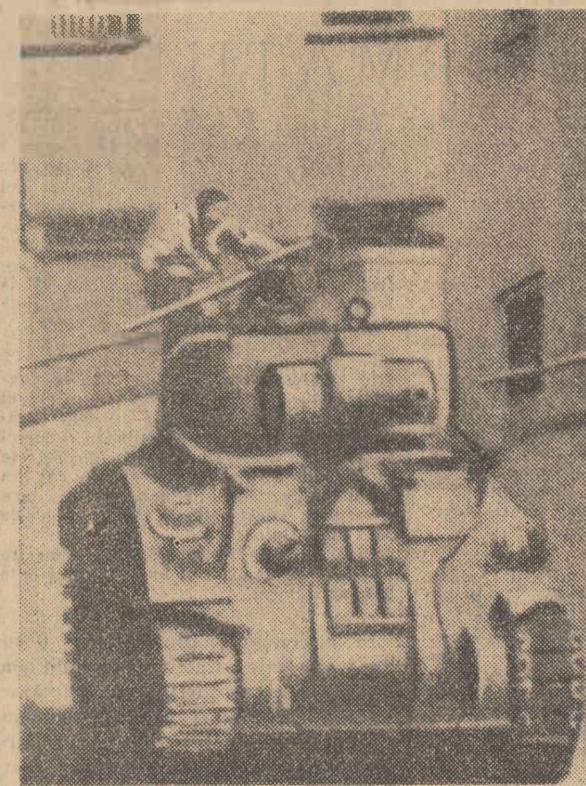
Evoluția situației din Argentina

BUEENOS AIRES 6 (Agerpres). — Rebeliunea militară din Argentina declanșată la 2 aprilie a luat sfîrșit vineri seara odată cu capitularea rebelilor. Președinția republicii a anunțat oficial că a fost semnat acordul cu privire la condițiile de predare ale rebelilor. În același timp, rebelii, concentrați la ultima lor bază, Puerto Belgrano, s-au predat trupelor guvernamentale. Printre ei se află comandantul bazei, contraamiralul Jorge Palma, precum și contraamiralul Guillermo Perez Fiton. După cum transmite agenția U.P.I., un mare număr de

alți ofițeri argentinieni care au luat parte la rebeliune au fugit în Chile și Uruguay sau au cerut azil politic la diferite ambasade latino-americane din Buenos Aires. Agenția France Presse transmite că deocămdată nu se cunoaște soarta generalilor Menendez și Federico Toranzo Montero, care s-au aflat în fruntea rebeliunii și sînt de față dispărui.

Potrivit agenției Reuter, acordul cu privire la predarea rebelilor prevede obligația din partea guvernului de a exclude din viața publică pe sprijinitorii fostului președinte argentinian Juan Peron. Cîtin „surse guvernamentale”, aceeași agenție relevă că acordul prevede, de asemenea, predarea necondiționată a unităților rebele din cadrul marinei, precum și traducerea în fața tribunalelor a conducătorilor militari și civili ai rebeliunii.

Agenția U.P.I. transmite că, drept urmare a lichidării rebeliunii, guvernul a ordonat retragerea patrulilor militare de pe străzile capitalei țării, Buenos Aires. Gărzile din fața clădirilor guvernamentale au fost ridicate și s-a permis reluarea zborurilor interne ale avioanelor comerciale.

Tancuri pe o stradă din Buenos Aires

În cîteva rînduri • În cîteva rînduri

● La 5 aprilie s-au încheiat lucrările primei sesiuni a Sovietului Suprem al R.S.F.S.R. al celei de-a VI-a legislaturi. Deputații Sovietului Suprem al R.S.F.S.R. au ales în unanimitate pe Nikolai Ignatov, președinte al Prezidiului Sovietului Suprem al R.S.F.S.R. Ghendri Voronov a fost confirmat în unanimitate președintele Consiliului de Miniștri al R.S.F.S.R. (A.g.).

● La 6 aprilie guvernul finlandez a organizat o sesiune festivă consacrată aniversării a 15 ani de la semnarea tratatului sovieto-finlandez de prietenie, colaborare și asistență mutuală. La adunare au luat parte președintele Finlandei U. K. Kekkonen, K. Kleemola, președintele parlamentului, A. Karjalainen, prim ministru al Finlandei, miniștri, șefi ai partidelor politice, reprezentanți ai vieții publice din capitală. La sesiune au participat de asemenea membrii delegației sovietice în frunte cu A. N. Kosighin, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. În cadrul adunării au rostit cuvînturi primul ministru A. Karjalainen și A. N. Kosighin (A.g.).

● Ministerul de Război al S.U.A. a făcut cunoscut că peste 3.000 de tancuri cubani sînt înstruiți în cadrul forțelor armate ale S.U.A., inclusiv în forțele navale și aeriene. Potrivit declarațiilor Pentagonului, integrarea contrarevoluționarilor în forțele armate ale S.U.A. s-ar datoră, chipurile, faptului că transfugii cubani, în timp ce se află în țări, se angajează în activități ilegale în țările în care se află.

● Delegația oficială algeriană condusă de Houari Boumedienne, ministrul apărării naționale, care întreprinde o vizită în mai multe țări arabe a sosit la Cairo. Delegația a fost primită la 5 aprilie de președintele R.A.U., Gamal Abdel Nasser.

● Adlai Stevenson, reprezentant permanent al Statelor Unite la O.N.U., care se află într-un turneu prin mai multe capitale vest-europene, a sosit vineri seara la Madrid. Răspunzînd la întrebările unor ziaristi, Stevenson a declarat că în timpul sederii sale în

Spania el se va întîlni cu membri ai guvernului franchist, cu care va discuta problema soartei bazelor militare americane din Spania. (Reuter).

● Ziarul „Volksstimme” relatează că, în semn de protest împotriva creșterii scumpetii, muncitorii uci „Vama” și ai fabricii pentru producția de sticlă din orașul Brunn (Austria) au declarat greve de scurtă durată. (A.g.).

● La 5 aprilie la Palatul Națiunilor din Geneva s-a încheiat lucrările celei de-a 10-a sesiuni a Comisiei O.N.U. pentru drepturile omului. La lucrările comisiei au participat delegații din 21 de țări precum și observatori din mai multe țări, și din partea unor organizații internaționale. (A.g.).

● Muncitorii din Aarhus, important centru industrial și portuar din Danemarca, au organizat strîngerea de semnături pe o petiție adresată guvernului și parlamentului, în care se protestează împotriva intenției acestuia din urmă de a respinge proiectul de lege cu privire la autorizarea șomerilor. (A.g.).

● Regele Hassan al II-lea al Marocului, care a întreprins o vizită de 11 zile în Statele Unite a părăsit la 6 aprilie New Yorkul, îndreptîndu-se spre Rabat. În timpul vizitei sale la Washington, Hassan al II-lea a avut tratative cu președintele S.U.A. John Kennedy și cu alte persoane oficiale. Cu acest prilej, a fost reconfirmată înțelegerea dintre S.U.A. și Maroc cu privire la lichidarea bazelor militare americane de pe teritoriul marocan.

● Biroul Politic al Partidului solidarității africane din Congo a hotărît să întreprindă pe lângă secretarul general al O.N.U. o altă misiune oficială. Cu acest prilej, a fost reconfirmată înțelegerea dintre S.U.A. și Maroc cu privire la lichidarea bazelor militare americane de pe teritoriul marocan.

● Comitetul de luptă comună împotriva intrării submarinelor atomice ale S.U.A. în porturile Japoniei a dat publicității la Tokio un apel în care se spune: „Protestăm cu indignare împotriva intrării submarinelor ato-

Declarația Comitetului englez pentru apărarea păcii

LONDRA 6 (Agerpres). — Revisita „Peace Campaign” a publicat declarația Comitetului englez pentru apărarea păcii, intitulată „Să se pună capăt scandalului cu rachetele „Polaris””. Autorii declarației protestează împotriva hotărîrii guvernului englez care a pus baza de la Holy Loch la dispoziția submarinelor americane înzestrate cu rachete „Polaris”. Comitetul englez pentru

apărarea păcii cheamă să se —prînjă prin toate mijloacele demonstrația împotriva bazelor pentru rachete „Polaris” stabilită să aibă loc la 25 mai.

Cunoscutul luptător pentru pace Bertrand Russell a adresat Comitetului englez pentru apărarea păcii o scrisoare în care sprijină apropiata demonstrație de la 25 mai. „Datoria noastră este de a alunga aceste submarine”, scrie Russell.

Aflînd știrile despre apropiata dizolvare a Federației Rhodesiei și Nyasalandului, populația neagră din orașul Buchi, situat în falmoasa „Centură de cupru”, a organizat o demonstrație în cadrul căreia oamenii au ars în public, pe un mare rug, certificatele lor de identitate pe care erau obligați să le poarte meru asupra lor, din ordinul autorităților rasiste ale federației

Guvernul englez refuză să primească misiunea O.N.U. în legătură cu problema Rhodesiei de sud

LONDRA 6 (Agerpres). — După cum anunță agenția Reuter, la 5 aprilie, guvernul englez a respins cererea Comitetului special al O.N.U. pentru aplicarea Declarației cu privire la acordarea independenței țărilor și popoarelor coloniale de a primi înainte de 22 aprilie o misiune a Comitetului O.N.U. pentru a discuta situația din Rhodesia de sud.

După cum s-a mai anunțat, în cadrul lucrărilor Comitetului special al O.N.U. au luat cuvîntul numeroși vorbitori, care, subliniind urgența acestei măsuri, dat fiind faptul că în ultima vreme situația din această colonie s-a agravat într-un mod deosebit, au cerut ca misiunea

O.N.U. să fie primită la Londra înainte de 22 aprilie.

Deși a recunoscut această situație, în răspunsul său guvernul britanic nu a fost de acord cu stabilirea unui termen mai apropiat, chipurile, din cauza „programului încărcat” pe care îl au în următoarele zile miniștrii englezi și în special R. A. Butler, ministrul englez în sarcină cu problemele Africii Centrale. Și de data aceasta guvernul englez a ținut să specifică că rolul misiunii O.N.U. trebuie să fie „schimbul de vederi” și nu „tratarea propriu zise”, invocînd din nou „incompetența O.N.U. de a interveni în problemele interne ale Rhodesiei de sud, pe care numai guvernul englez este în drept să le rezolve”.

O.N.U.: Lucrările Comitetului special pentru problema discriminărilor rasiale în Republica sud-africană

NEW YORK 6 (Agerpres). — Comitetul special O.N.U. pentru problema discriminărilor rasiale în Republica sud-africană își continuă lucrările. La propunerea reprezentantului Ghaneei Comitetul a hotărît să ceară reprezentantului permanent al Marii Britanii la O.N.U. informații cu privire la împrejurările în care a fost arestat în protectoratul britanic Basutoland, Potlako Leballo, unul din conducătorii partidului Congresul pan-african din Republica sud-africană. După cum se știe, numeroși patrioți din Republica sud-africană au fost nevoiți să se refugieze în străinătate pentru a scăpa de represalii. După cum subliniază agenția Asso-

ciated Press, referindu-se la știrile din Basutoland, „nu este exclusă posibilitatea ca Leballo să fi fost ucis”.

Totodată, Comitetul a hotărît crearea unui subcomitet care să studieze memoriile și petițiile trimise O.N.U. în problema discriminărilor rasiale. Din acest subcomitet vor face parte reprezentanți ai Algeriei, Ghaneei, Nigeriei și Filipinelor.

★

NEW YORK (Agerpres). Luînd cuvîntul în fața Comitetului special al O.N.U. pentru examinarea problemei aplicării Declarației cu privire la acordarea independenței popoarelor și țărilor coloniale, Jakob Kunguanga, secretarul Organizației populare din Africa de sud-vest a condamnat politica discriminatorie pe care o promovează guvernul rasist sud-african pe teritoriul Africii de sud-vest. Kunguanga a arătat că, urmîrind să pregătească înăbușirea mișcării de eliberare, autoritățile rasiste sud-africane au distribuit albilor din Africa de sud-vest arme și muniții pentru a acționa „în cazul în care ar fi atacat de populația indigenă”. „Fiecare alb, a precizat el, este înarmat pentru a omori africanii. Guvernul sud-african plănuiește metodice ucidera în masă.

În aceste zile, cînd Camera Comunelor dezbate proiectul noului buget al Marii Britanii, reprezentat de ministrul de finanțe Reginald Maudling, opoziția laburistă, ca și o mare parte a preselor engleze califică proiectul drept o acțiune de „strategie electorală”. Ei se referă, în această ordine de idei, la unele prevederi prin care autorii proiectului încearcă să refacă, în unele părți ale populației, prestigiul stirbit al conservatorilor, consecință a politicii lor impopulare. Dar — așa cum anunța agenția „France Presse” — potrivit părerii emise în cercurile politice londoneze „proiectul de buget al lui Maudling nu pare suficient pentru a putea stăvilii valul tendințelor anticonservatoare înregistrat la alegerile parțiale din ultimii ani”. Această idee și-a găsit ilustrarea și în caricatura alăturată semnată de Franklin, pe care o reproducem din ziarul britanic „Daily Mirror”. În fața „pacientului” din par, purtînd inscripția „spe-ranțele electorale ale conservatorilor”, Macmillan, evident îngrijorat, îl întreabă pe „medicul” Maudling care time în mină cotreul (conform tradiției, în el se aduce, în fiecare an, proiectul de buget în Camera Comunelor): „Ești sigur că pacientul n-ar avea urgență nevoie de un alt soi de trusă...”

